

Euroopan unionin virallinen lehti

L 145

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

54. vuosikerta

31. toukokuuta 2011

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 510/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 511/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen täytäntöönpanosta 19
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 512/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 muuttamisesta 28
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 513/2011, annettu 11 päivänä toukokuuta 2011, luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta ⁽¹⁾ 30

Hinta: 4 EUR

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 510/2011,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2011,

päästönormien asettamisesta uusille kevyille kuljetusajoneuvoille osana unionin kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Ilmastonmuutosta koskevalla Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksella, joka hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta neuvoston päätöksellä 94/69/EY ⁽³⁾, pyritään vakiinnuttamaan ilmakehän kasvihuonekaasupitoisuudet tasolle, jolla ihmisen toiminnan vaikutukset eivät aiheuta vaaraa ilmastojärjestelmälle. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi maapallon vuotuisen keskilämpötilan kokonaisuus ei saisi olla yli kahta celsiusastetta suhteessa esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon. Hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) neljäs arviointiraportti osoittaa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi maailmanlaajuisen kasvihuonekaasupäästöjen kasvun olisi saavutettava huipunsa vuoteen 2020 mennessä. Eurooppa-neuvosto sitoutui 8 ja 9 päivänä maaliskuuta 2007 pitämässään kokouksessa selkeästi vähentämään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjä vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 pro-

senttia vuoden 1990 tasoon verrattuna ja 30 prosenttia siinä tapauksessa, että muut kehittyneet maat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että taloudellisesti edistyneemmät kehitysmaat sitoutuvat osallistumaan pyrkimykseen valmiuksiensa mukaisesti.

(2) Komissio saattoi vuonna 2009 loppuun unionin kestävän kehityksen strategian uudelleentarkastelun, jossa keskityttiin kestävän kehityksen kannalta kaikkein pakottavimpiin ongelmiin, kuten liikenteeseen, ilmastonmuutokseen, kansanterveyteen ja energiansäästöön.

(3) Jotta tarvittaviin päästövähennyksiin päästäisiin, jäsenvaltioiden ja unionin olisi toteutettava strategioita ja toimenpiteitä kaikilla unionin talouden aloilla, ei ainoastaan teollisuuden alalla ja energia-alalla. Jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämissitoumusten täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä 23 päivänä huhtikuuta 2009 tehdystä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 406/2009/EY ⁽⁴⁾ säädetään 10 prosentin keskimääräisestä päästövähennyksestä vuoden 2005 tasoihin verrattuna aloilla, kuten tieliikenteessä, jotka eivät kuulu unionin päästöoikeuksien kaupan järjestelmään, joka on perustettu kasvihuonekaasujen päästöjen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä 13 päivänä lokakuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY ⁽⁵⁾. Tieliikenne on toiseksi suurin kasvihuonekaasu-päästöjen aiheuttaja unionissa, ja sen päästöt, mukaan lukien kevyiden kuljetusajoneuvojen päästöt, lisääntyvät edelleen. Jos tieliikenteen päästöt yhä kasvavat, se heikentää huomattavasti muilla aloilla toteutettuja ponnisteluja ilmastonmuutoksen torjumiseksi.

(4) Unionin laajuiset uusia maantiekulkuneuvoja koskevat tavoitteet antavat valmistajille enemmän suunnitteluvapautta ja joustavuutta hiilidioksidin vähentämistä koskevien vaatimusten täyttämiseksi, kuin erilliset

⁽¹⁾ EUVL C 44, 11.2.2011, s. 157.⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. helmikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 31. maaliskuuta 2011.⁽³⁾ EYVL L 33, 7.2.1994, s. 11.⁽⁴⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136.⁽⁵⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

kansalliset vähennystavoitteet tarjoaisivat. Päästönormeja asetettaessa on tärkeää ottaa huomioon, miten ne vaikuttavat markkinoihin ja valmistajien kilpailukykyyn, mitä välittömiä ja välillisiä kustannuksia niistä aiheutuu liiketoiminnalle ja mitä etuja niistä saadaan, kun vauhditetaan innovointia sekä energiankulutuksen ja polttoainekustannusten vähentämistä.

- (5) Euroopan autoteollisuuden kilpailukykyyn parantamiseksi olisi käytettävä kannustinjärjestelmiä, joissa esimerkiksi hyvitetään ekoinnovaatioita ja myönnetään superbonuksia.
- (6) Komissio korosti 7 päivänä helmikuuta 2007 antamissaan tiedonannoissa ”Yhteisön strategia henkilöautojen ja kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidien vähentämiseksi: uudelleentarkastelun tulokset” ja ”Kilpailukykyisen autoteollisuuden sääntelykehys 2000-lukua varten (CARS 21)”, että yhteisön tavoitetta uuden henkilöautokannan keskimääräisten päästöjen alentamiseksi tasolle 120 g CO₂/km ei saavutettaisi vuoteen 2012 mennessä ilman lisätoimenpiteitä.
- (7) Näissä tiedonannoissa ehdotettiin kokonaisvaltaista lähestymistapaa, jotta saavutettaisiin yhteisön tavoite uusien yhteisössä rekisteröityjen henkilöautojen tai kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta tasolle 120 g CO₂/km vuoteen 2012 mennessä; tarkoituksena on säätää pakollisista hiilidioksidipäästöjen vähennyksistä, joiden myötä saavutettaisiin keskimääräistä uutta ajoneuvokantaa koskeva tavoite 130 g CO₂/km parantamalla moottoriteknologiaa, ja kevyiden kuljetusajoneuvojen päästöjä on tarkoitus vähentää edelleen 10 g CO₂/km tai vastaava määrä, jos se on teknisesti tarpeen, muiden teknisten parannusten kuten polttoainetehokkuuden avulla.
- (8) Kevyiden kuljetusajoneuvojen päästöjen vähentämistavoitetta koskevien säännösten täytäntöönpanon pitäisi olla yhdenmukainen sen sääntelykehysten kanssa, jonka mukaisesti pannaan täytäntöön uuden henkilöautokannan päästöille asetetut tavoitteet, jotka on vahvistettu päästönormien asettamisesta uusille henkilöautoille osana yhteisön kokonaisvaltaista lähestymistapaa kevyiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 443/2009 ⁽¹⁾.
- (9) Sääntelykehyksellä, jolla pyritään saavuttamaan uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen kannan keskimääräisten päästöjen tavoite, olisi varmistettava, että päästöjen vähentämistavoitteet ovat kilpailun kannalta tasapuolisia sekä sosiaalisesti oikeudenmukaisia ja kestäviä sekä sellaisia, että niissä otetaan huomioon eurooppalaisten ajoneuvojen valmistajien moninaisuus ja vältetään perusteetto-

masti vääristämästä niiden välistä kilpailua. Sääntelykehysten olisi oltava sellainen, että unioni voi saavuttaa päästövähennystavoitteensa, ja sitä olisi täydennettävä muilla läheisemmin käyttöön liittyvillä välineillä, kuten eriytettyllä auto- ja energiaverotuksella tai toimenpiteillä, joilla rajoitetaan kevyiden kuljetusajoneuvojen nopeuksia.

- (10) Jotta kevyiden kuljetusajoneuvojen markkinoiden monimuotoisuus ja kyky vastata kuluttajien erilaisiin tarpeisiin säilyisi, kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästötavoitteet olisi määriteltävä lineaarisessa suhteessa autojen tarjoamaan hyötyyn. Tarkoituksenmukainen parametri tämän hyödyn kuvaamiseksi on auton massa, joka korreloi tämänhetkisten päästöjen kanssa ja johtaa näin ollen todennukaisempiin ja kilpailun kannalta puolueettomiin tavoitteisiin. Lisäksi massaa koskevat tiedot ovat helposti saatavilla. Tietoja olisi kerättävä myös vaihtoehtoisista hyötyparametreista, kuten ”jalanjäljestä” (keskimääräinen raideväli kertaa akseliväli) ja hyötykuormasta, jotta voidaan helpottaa pitkän aikavälin arvioiden tekemistä hyötyperusteisesta lähestymistavasta.
- (11) Tässä asetuksessa edistetään aktiivisesti ekoinnovaatiota ja otetaan huomioon tekniikan tuleva kehittyminen, joka voi parantaa Euroopan autoteollisuuden kilpailukykyä pitkällä aikavälillä ja luoda korkealaatuisempia työpaikkoja. Jotta komissio voisi arvioida systemaattisesti ekoinnovaatioiden päästövähennysmahdollisuuksia, sen olisi harkittava mahdollisuutta sisällyttää ekoinnovointitoimia moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20 päivänä kesäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽²⁾ 14 artiklan 3 kohdan nojalla tapahtuvaan testimenettelyjen tarkistamiseen ottaen huomioon tällaisen sisällyttämisen tekniset ja taloudelliset vaikutukset.
- (12) Kuluttajien mahdollisuudesta saada uusien henkilöautojen markkinoinnin yhteydessä polttoainetaloutta ja hiilidioksidipäästöjä koskevia tietoja 13 päivänä joulukuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/94/EY ⁽³⁾ edellytetään jo, että autoja koskevissa mainosjulkaisuissa annetaan loppukäyttäjille viralliset tiedot ajoneuvon hiilidioksidipäästöistä ja polttoaineenkulutuksesta. Komissio on mainosjulkaisuja koskevien direktiivin 1999/94/EY säännösten soveltamisesta muuhun tiedonvälitykseen 26 päivänä maaliskuuta 2003 antamassaan suosituksessa 2003/217/EY ⁽⁴⁾ tulkinut tätä siten, että se sisältää mainonnan. Direktiivin 1999/94/EY soveltamisalaa olisi siten laajennettava koskemaan kevyitä kuljetusajoneuvoja, jotta kaikkien kevyiden kuljetusajoneuvojen mainoksissa olisi viimeistään vuonna 2014 annettava loppukäyttäjille viralliset tiedot

⁽¹⁾ EUVL L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 12, 18.1.2000, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL L 82, 29.3.2003, s. 33.

- ajoneuvon hiilidioksidipäästöistä ja polttoaineenkulutuksesta, jos mainonnassa esitetään energiaan tai hintaan liittyviä tietoja.
- (13) Ottaen huomioon asetuksen voimaantulon jälkeen markkinoille tuotavien, erittäin vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien ajoneuvotekniikkojen varhaisten sukupolvien huomattavan korkeat tutkimus- ja kehitys- sekä yksikkötuotantokustannukset, tällä asetuksella pyritään väliaikaisesti nopeuttamaan ja helpottamaan äärimmäisen vähän hiilidioksidipäästöjä aiheuttavien ajoneuvojen saattamista unionin markkinoille mainittujen ajoneuvojen kaupallistamisen alkuvaiheessa.
- (14) Tiettyjen vaihtoehtoisten polttoaineiden käyttö voi vähentää polttoaineen koko elinkaaren aikaisia ("well to wheel") hiilidioksidipäästöjä merkittävästi. Tämä asetus sisältää sen vuoksi erityisiä säännöksiä, joilla pyritään edistämään tiettyjä vaihtoehtoisia polttoaineita käyttävien ajoneuvojen käytön lisäämistä unionin markkinoilla.
- (15) Komission olisi 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä polttoaineenkulutusta ja sen mittaamista koskevan tiedon keruun tehostamiseksi harkittava asiaan liittyvän lainsäädännön muuttamista siten, että kaikkien ajoneuvojen varustaminen polttoaineenkulutusta osoittavalla mittarilla tehtäisiin pakolliseksi niille valmistajille, jotka hakevat tyyppihyväksyntää N₁-luokan ajoneuvoille, sellaisina kuin ne on määritelty puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5 päivänä syyskuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/46/EY⁽¹⁾ liitteessä II.
- (16) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus asetuksen (EY) N:o 443/2009 kanssa ja vältettäisiin väärinkäytökset, tavoitetta olisi sovellettava uusiin kevyisiin kuljetusajoneuvoihin, jotka rekisteröidään unionissa ensimmäistä kertaa ja joita ei ole aikaisemmin rekisteröity unionin ulkopuolella rajoitettua aikaa lukuun ottamatta.
- (17) Direktiivissä 2007/46/EY luodaan yhdenmukaistetut puitteet, joihin kuuluvat kaikkien direktiivin soveltamisalaan kuuluvien uusien ajoneuvojen hyväksyntää koskevat hallinnolliset säännökset ja yleiset tekniset vaatimukset. Tämän asetuksen noudattamisesta olisi oltava vastuussa sama taho, joka vastaa koko tyyppihyväksyntämenettelystä direktiivin 2007/46/EY mukaisesti ja tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta.
- (18) Valmistajien olisi voitava päättää itse, miten ne aikovat saavuttaa tämän asetuksen mukaiset tavoitteensa, ja niiden olisi voitava keskiarvottaa päästöt koko uudelle ajoneuvokannalleen sen sijaan, että jokaisen yksittäisen ajoneuvon olisi täytettävä hiilidioksidipäästöavoitteet. Valmistajia olisi siksi vaadittava varmistamaan, että kaikkien niiden uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräiset päästöt, jotka rekisteröidään unionissa ja joista valmistajat ovat vastuussa, eivät ylitä näille ajoneuvoille asetettuja keskimääräisiä päästöavoitteita. Tämä vaatimus olisi sen käyttöönoton helpottamiseksi otettava käyttöön asteittain vuosina 2014–2017. Tämä on johdonmukaista asetuksessa (EY) N:o 443/2009 asetettujen määräaikojen ja säädetyn siirtymäajan kanssa.
- (19) Jotta voidaan varmistaa, että tavoitteissa otetaan huomioon pienten ja erikoistuneiden valmistajien erityispiirteet ja että tavoitteet vastaavat valmistajan vähennyspotentiaalia, näille valmistajille olisi asetettava vaihtoehtoisia päästövähennystavoitteita, joissa otetaan huomioon tietyn valmistajan ajoneuvojen tekniset mahdollisuudet vähentää hiilidioksidipäästöjä ja jotka ovat yhdenmukaisia kyseisen markkinasegmentin ominaispiirteiden kanssa. Tämä poikkeus olisi otettava huomioon liitteen I sisältämien päästöavoitteiden uudelleentarkastelussa, joka on saatettava päätökseen viimeistään vuoden 2013 alkuun mennessä.
- (20) Unionin strategiassa henkilöautojen ja kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi vahvistettiin kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka tavoitteena on saavuttaa unionin päästötavoite 120 g CO₂/km vuoteen 2012 mennessä, ja esitettiin pidemmän aikavälin näkemys päästöjen lisävähennyksistä. Asetuksessa (EY) N:o 443/2009 otetaan tämä pidemmän aikavälin näkemys huomioon ja asetetaan uuden autokannan keskimääräiseksi päästötavoitteeksi 95 g CO₂/km. Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus tämän lähestymistavan kanssa ja annettaisiin valmistajille suunnitteluvarmuutta, kevyille kuljetusajoneuvoille olisi asetettava pitkän aikavälin hiilidioksidipäästöavoite, jota sovellettaisiin vuodesta 2020 alkaen.
- (21) Jotta valmistajilla olisi liikkumavaraa tämän asetuksen mukaisten tavoitteidensa saavuttamisessa, ne voivat halutessaan muodostaa yhteenliittymiä avoimelta ja syrjimättömältä pohjalta. Jos yhteenliittymä muodostetaan, yksittäisen valmistajan tavoitteet olisi korvattava yhteenliittymän yhteisellä tavoitteella, joka yhteenliittymän jäsenten olisi yhdessä saavutettava.
- (22) Valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt olisi kohdennettava perusajoneuvon valmistajalle.
- (23) Jotta valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästö- ja polttoainetehokkuusarvojen asianmukaisuus voidaan varmistaa, komission olisi esitettävä erityistä menettelyä ja tarvittaessa harkittava tyyppihyväksyntäsäädösten tarkistamista.

(¹) EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1.

- (24) Tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamisen varmistamiseksi on otettava käyttöön tehokas valvontamekanismi, jolla säännösten noudattamista valvotaan.
- (25) Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöt mitataan unionissa yhdenmukaisesti asetuksessa (EY) N:o 715/2007 säädetyllä menetelmällä. Tästä järjestelmästä koituvan hallinnollisen rasituksen saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi sen noudattamista olisi arvioitava niiden tietojen perusteella, jotka koskevat uusien ajoneuvojen rekisteröintejä unionissa ja jotka jäsenvaltiot ovat keränneet ja ilmoittaneet komissiolle. Jotta voidaan varmistaa noudattamisen arviointiin käytettävien tietojen johdonmukaisuus, tietojen keräämistä ja ilmoittamista koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava mahdollisimman pitkälle.
- (26) Direktiivissä 2007/46/EY edellytetään, että valmistajien on annettava kustakin uudesta kevyestä kuljetusajoneuvosta vaatimustenmukaisuustodistus ja että jäsenvaltiot hyväksyvät uuden kevyen kuljetusajoneuvon rekisteröinnin ja käyttöönoton ainoastaan, jos sillä on voimassa oleva vaatimustenmukaisuustodistus. Jäsenvaltioiden keräämien tietojen olisi oltava yhdenmukaisia valmistajan kevyelle kuljetusajoneuvolle antaman vaatimustenmukaisuustodistuksen kanssa ja perustuttava ainoastaan siihen. Vaatimustenmukaisuustodistusten tietoja varten olisi oltava unionin tietokanta. Sitä olisi käytettävä yhteisenä viitetietokantana, jonka avulla jäsenvaltiot voivat pitää helpommin yllä rekisteröintitietojaan ajoneuvojen ensirekisteröinnin yhteydessä.
- (27) Sitä, miten hyvin valmistajat saavuttavat tässä asetuksessa määritetyt tavoitteet, olisi arvioitava unionin tasolla. Valmistajien, joiden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät tämän asetuksen nojalla sallitut keskimääräiset hiilidioksidipäästöt, olisi maksettava liikapäästömaksu kultakin kalenterivuodelta 1 päivästä tammikuuta 2014 alkaen. Maksun suuruuden olisi määräydyttävä sen perusteella, missä määrin valmistaja on ylittänyt raja-arvon. Yhdenmukaisuuden varmistamiseksi liikapäästömaksu-mekanismiin olisi oltava samanlainen kuin asetuksessa (EY) N:o 443/2009 säädetty mekanismi. Liikapäästömaksuista kertyviä määriä olisi pidettävä Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.
- (28) Kansallisissa toimenpiteissä, joita jäsenvaltiot mahdollisesti pitävät voimassa tai ottavat käyttöön Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 193 artiklan mukaisesti, ei olisi, kun otetaan huomioon tämän asetuksen tavoite ja siinä säädetty menettelyt, määrättävä lisäseuraamuksia tai ankarampia seuraamuksia valmistajille, jotka eivät täytä tämän asetuksen mukaisia tavoitteita.
- (29) Tämä asetus ei saisi rajoittaa unionin kilpailusääntöjen täysimääräistä soveltamista.
- (30) Olisi harkittava uusia menettelytapoja pitkän aikavälin tavoitteen saavuttamiseksi, erityisesti käyrän kaltevuutta, hyötyparametria ja liikapäästömaksujen järjestelmää.
- (31) Maantiekuljuneuvojen nopeudella on suuri vaikutus niiden polttoainekulutukseen ja hiilidioksidipäästöihin. Jos kevyillä kuljetusajoneuvoilla ei ole nopeusrajoituksia, on lisäksi mahdollista, että suurimmista nopeuksista vallitsee kilpailua, joka saattaa johtaa ylisuureen voimansiirtoon ja siihen liittyvään tehottomuuteen hitaampien käyttöolosuhteiden johdosta. Tästä syystä on asianmukaista tutkia tiettyjen moottoriajoneuvoluokkien nopeusrajoittimien asettamisesta ja käytöstä yhteisössä 10 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/6/ETY⁽¹⁾ soveltamisalan laajentamisen toteuttamiskelpoisuutta, jotta siihen voitaisiin sisällyttää tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kevyet kuljetusajoneuvot.
- (32) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, erityisesti yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksyminen keskimääräisten päästöjen seurantaan ja ilmoittamiseen eli keskimääräisiä päästöjä koskevan tiedon keräämistä, rekisteröintiä, esittämistä, välittämistä, laskeamista ja toimittamista varten ja liitteessä II säädettyjen vaatimusten soveltaminen sekä yksityiskohtaisten menettelyjen hyväksyminen liikapäästömaksujen keräämiseksi ja yksityiskohtaisten säännösten antaminen innovatiivisten teknologioiden hyväksymiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽²⁾ mukaisesti.
- (33) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti liitteessä II säädettyjen seuranta- ja ilmoitusvaatimusten muuttamiseksi tämän asetuksen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella, liitteessä I tarkoitettun luvun M₀ mukauttamiseksi uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräiseen massaan, sääntöjen hyväksymiseksi poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkinnasta, poikkeushakemusten sisällöstä ja hiilidioksidipäästöjen vähentämishelmien sisällöstä ja arvioinnista sekä liitteessä I vahvistettujen kaavojen mukauttamiseksi, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn tehdyt muutokset. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla.

(1) EYVL L 57, 2.3.1992, s. 27.

(2) EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

(34) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli hiilidioksidipäästöjä koskevien vaatimusten vahvistamista uusille kevyille kuljetusajoneuvoille, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja tavoitteet

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä koskevat vaatimukset. Asetuksessa vahvistetaan uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen, joita mitataan asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja sen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, tasoksi 175 g CO₂/km, joka saavutetaan parantamalla ajoneuvo-tekniologiaa sekä hyödyntämällä innovatiivisia teknologioita.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan unionissa rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen tavoitetasoksi vuodesta 2020 alkaen 147 g CO₂/km edellyttäen, että sen toteutettavuus vahvistetaan 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyihin N₁-luokan moottoriajoneuvoihin, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kilogrammaa, sekä N₁-luokan ajoneuvoihin, joihin tyyppihyväksyntä ulotetaan asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan nojalla, jäljempänä 'kevyet kuljetusajoneuvot', jotka rekisteröidään unionissa ensimmäistä kertaa ja joita ei ole aiemmin rekisteröity unionin ulkopuolella, jäljempänä 'uudet kevyet kuljetusajoneuvot'.

2. Aiempaa rekisteröintiä, joka on tehty unionin ulkopuolella alle kolme kuukautta ennen unionissa tehtyä rekisteröintiä, ei oteta huomioon.

3. Tätä asetusta ei sovelleta direktiivin 2007/46/EY liitteessä II olevan A osan 5 kohdassa määriteltyihin erikoiskäyttöön tarkoitettuihin ajoneuvoihin.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'keskimääräisillä hiilidioksidipäästöillä' kaikkien tietyn valmistajan valmistamien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa;
- b) 'vaatimustenmukaisuustodistuksella' direktiivin 2007/46/EY 18 artiklassa tarkoitettua todistusta;

c) 'valmistuneella ajoneuvolla' ajoneuvoa, jolle on myönnetty tyyppihyväksyntä direktiivin 2007/46/EY mukaisen monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn tuloksena;

d) 'valmiilla ajoneuvolla' ajoneuvoa, jonka ei tarvitse olla valmistunut, jotta se täyttäisi direktiivin 2007/46/EY sitä koskevat tekniset vaatimukset;

e) 'perusajoneuvolla' ajoneuvoa, jota käytetään monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn alkuvaiheen aikana;

f) 'valmistajalla' henkilöä tai elintä, joka vastaa hyväksyntäviranomaiselle kaikista EY:n tyyppihyväksyntämenettelyyn liittyvistä seikoista direktiivin 2007/46/EY mukaisesti sekä tuotannon vaatimustenmukaisuuden varmistamisesta;

g) 'massalla' korilla varustetun ajokuntoisen ajoneuvon massaa vaatimustenmukaisuustodistuksen mukaisena ja direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.6 kohdassa määriteltyinä;

h) 'hiilidioksidipäästöillä' kevyiden kuljetusajoneuvojen päästöjä, jotka on mitattu asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti ja määritelty valmiin tai valmistuneen ajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistuksessa hiilidioksidipäästöjen massaksi (yhdistetty);

i) 'päästötavoitteella' tietyn valmistajan valmistamien uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen liitteen I mukaisesti määriteltyjen ohjeellisten hiilidioksidipäästöjen keskiarvoa tai, jos valmistajalle on myönnetty 11 artiklan nojalla poikkeus, kyseisen poikkeuksen mukaisesti määritettyä päästötavoitetta;

j) 'jalanjäljellä' akselivälillä kerrottua keskimääräistä raideväliä vaatimustenmukaisuustodistuksen mukaisena ja direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.1 ja 2.3 kohdassa määriteltyinä;

k) 'hyötykuormalla' eroa direktiivin 2007/46/EY liitteen II mukaisen suurimman teknisesti sallitun massan (kuormitettuna) ja ajoneuvon massan välillä.

2. Tässä asetuksessa 'sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmällä' tarkoitetaan valmistajaa ja siihen sidossuhteessa olevia yrityksiä. Valmistajien osalta 'sidossuhteessa olevalla yrityksellä' tarkoitetaan:

a) yrityksiä, jossa valmistajalla on suoraan tai välillisesti:

i) valtuudet käyttää yli puolta äänimäärästä; tai

ii) valtuudet nimittää yli puolet hallintoneuvoston, hallituksen tai yritystä lain mukaan edustavien elinten jäsenistä; tai

iii) oikeus johtaa yrityksen liiketoimintaa;

- b) yrityksiä, joilla on, suoraan tai välillisesti, a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet valmistajaan nähden;
- c) yrityksiä, joissa b alakohdassa tarkoitettulla yrityksellä on, suoraan tai välillisesti, a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet;
- d) yrityksiä, joissa valmistajalla on yhden tai useamman a, b tai c alakohdassa tarkoitettujen yritysten kanssa a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet taikka joissa kahdella tai useammalla a, b tai c alakohdassa tarkoitetuista yrityksistä on yhteisesti tällaiset oikeudet tai valtuudet;
- e) yrityksiä, joissa a alakohdassa luetellut oikeudet tai valtuudet ovat yhteisesti valmistajan tai yhden tai useamman siihen sidossuhteessa olevan a–d alakohdassa tarkoitettujen yritysten ja yhden tai useamman kolmannen osapuolen hallussa.

4 artikla

Päästötavoitteet

Kunkin kevyiden kuljetusajoneuvojen valmistajan on varmistettava, etteivät sen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylitä 1 päivänä tammikuuta 2014 alkavana kalenterivuonna ja kunkin seuraavana kalenterivuonna päästötavoitetta, joka sille on määritelty liitteen I mukaisesti tai, jos valmistajalle on myönnetty 11 artiklan nojalla poikkeus, tämän poikkeuksen mukaisesti.

Jos valmistuneen ajoneuvon päästötietoja ei ole saatavilla, perusajoneuvon valmistajan on käytettävä perusajoneuvon päästötietoja keskimääräisten hiilidioksidipäästöjensä määrittämiseksi.

Kunkin valmistajan keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen määrittämiseksi otetaan huomioon seuraavat prosentuaaliset osuudet asianomaisena vuonna rekisteröidyistä kunkin valmistajan uusista kevyistä kuljetusajoneuvoista:

- 70 prosenttia vuonna 2014,
- 75 prosenttia vuonna 2015,
- 80 prosenttia vuonna 2016,
- 100 prosenttia vuodesta 2017 alkaen.

5 artikla

Superbonukset

Laskettaessa keskimääräisiä hiilidioksidipäästöjä jokainen uusi kevyt kuljetusajoneuvo, jonka hiilidioksidipäästöt ovat alle 50 g CO₂/km, vastaa

- 3,5:tä kevyttä kuljetusajoneuvoa vuonna 2014,
- 3,5:tä kevyttä kuljetusajoneuvoa vuonna 2015,
- 2,5:tä kevyttä kuljetusajoneuvoa vuonna 2016,
- 1,5:tä kevyttä kuljetusajoneuvoa vuonna 2017,
- yhtä kevyttä kuljetusajoneuvoa vuodesta 2018.

Niin kauan kuin superbonusjärjestelmää sovelletaan, uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen, joiden hiilidioksidipäästöt ovat alle 50 g CO₂/km, valmistajakohtainen enimmäismäärä, joka otetaan huomioon ensimmäisessä kohdassa vahvistettujen kertoimien soveltamisessa, saa olla enintään 25 000 kevyttä kuljetusajoneuvoa.

6 artikla

Vaihtoehtoista polttoainetta käyttävien kevyiden kuljetusajoneuvojen päästötavoitteet

Määritettäessä, noudattaako valmistaja 4 artiklassa tarkoitettua päästötavoitettaan, on 31 päivään joulukuuta 2015 mennessä alennettava viidellä prosentilla sellaisten unionin lainsäädännön tai eurooppalaisten teknisten standardien mukaisten kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidipäästöjä, joissa voidaan käyttää bioetanolia 85 prosenttia sisältävää bensiinisekoitusta ('E85'), jotta voidaan ottaa huomioon biopolttoaineita käyttämällä saavutettavat paremmat tekniset valmiudet ja päästöjen vähentämismahdollisuudet. Tätä alennusta sovelletaan ainoastaan, jos vähintään 30 prosenttia siinä jäsenvaltiossa olevista huoltoasemista, jossa kevyt kuljetusajoneuvo on rekisteröity, tarjoaa tämällyyppistä vaihtoehtoista polttoainetta, joka täyttää biopolttoaineille asiaan liittyvässä unionin lainsäädännössä asetetut keskeytyttä koskevat arviointiperusteet.

7 artikla

Yhteenliittymien muodostaminen

1. Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen valmistajat, joille ei ole myönnetty 11 artiklan mukaista poikkeusta, voivat muodostaa yhteenliittymän täyttääkseen 4 artiklan mukaiset velvoitteensa.

2. Sopimus yhteenliittymän muodostamisesta voi koskea yhtä tai useampaa kalenterivuotta, edellyttäen että minkään sopimuksen kokonaiskesto ei ylitä viittä kalenterivuotta, ja sopimus on tehtävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta ensimmäisenä kalenterivuonna, jolta päästöt on tarkoitus yhdistää. Valmistajien, jotka muodostavat yhteenliittymän, on toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

- a) valmistajat, jotka kuuluvat yhteenliittymään;
- b) valmistaja, joka on nimetty yhteenliittymän johtajaksi ja joka toimii yhteenliittymän yhteystahona ja vastaa kaikkien niiden liikapäästömaksujen suorittamisesta, jotka yhteenliittymälle asetetaan 9 artiklan mukaisesti;
- c) selvitys siitä, että yhteenliittymän johtaja pystyy täyttämään b alakohdan mukaiset velvoitteensa.

3. Jos ehdotettu yhteenliittymän johtaja ei pysty täyttämään vaatimusta yhteenliittymälle 9 artiklan mukaisesti asetetun liikapäästömaksun suorittamisesta, komissio ilmoittaa tästä valmistajille.

4. Yhteenliittymään kuuluvien valmistajien on yhdessä ilmoitettava komissiolle, jos yhteenliittymän johtaja vaihtuu tai johtajan taloudellisessa tilanteessa tapahtuu muutoksia, jotka voivat vaikuttaa johtajan kykyyn täyttää vaatimus yhteenliittymälle 9 artiklan mukaisesti asetetun liikapäästömaksun suorittamisesta, ja jos yhteenliittymän kokoonpanossa tapahtuu muutos tai yhteenliittymä purkautuu.

5. Valmistajat voivat sopia yhteenliittymää koskevista järjestelyistä edellyttäen, että nämä sopimukset ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 101 ja 102 artiklan mukaisia ja että ne sallivat jokaisen yhteenliittymän jäseneksi hakevan valmistajan avoimen ja syrjimättömän osallistumisen yhteenliittymään kaupallisesti kohtuullisin ehdoin. Yhteenliittymän kaikkien jäsenten on huolehdittava erityisesti siitä, ettei niiden sopiman yhteenliittymää koskevan järjestelyn yhteydessä jaeta eikä vaihdeta tietoja seuraavia tietoja lukuun ottamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin kilpailusääntöjen yleistä soveltamista tällaisiin yhteenliittymiin:

- a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;
- b) päästötavoite;
- c) rekisteröityjen ajoneuvojen kokonaismäärä.

6. Edellä olevaa 5 kohtaa ei sovelleta, jos kaikki yhteenliittymässä mukana olevat valmistajat kuuluvat samaan sidossuhteissa olevien valmistajien ryhmään.

7. Edellä 4 artiklassa valmistajille säädettyjen veloitteiden täyttämisen kannalta valmistajia, jotka kuuluvat yhteenliittymään, josta komissiolle on toimitettu tietoja, pidetään yhtenä ainoana valmistajana, paitsi jos ilmoitus on tehty 3 kohdan nojalla. Yksittäisiä valmistajia ja yhteenliittymiä koskevat seuranta- ja ilmoitustiedot kirjataan, niistä ilmoitetaan ja ne asetetaan saataville 8 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa keskusrekisterissä.

8 artikla

Keskimääräisten päästöjen seuranta ja ilmoittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on 1 päivänä tammikuuta 2012 alkavalta kalenterivuodelta ja kullakin seuraavalta kalenterivuodelta kerättävä tiedot kustakin alueellaan rekisteröidystä uudesta kevyestä kuljetusajoneuvosta liitteessä II olevan A osan mukaisesti. Nämä tiedot on annettava kussakin jäsenvaltiossa olevien valmistajien ja niiden nimeämien maahantuojien tai edustajien saataville. Jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikkiin keinoin varmistamaan, että ilmoituksen tekevät elimet toimivat avoimesti.

2. Kunkin jäsenvaltion on vuodesta 2013 alkaen kunakin vuonna viimeistään 28 päivänä helmikuuta määriteltävä liitteessä II olevassa B osassa luetellut tiedot edelliseltä kalenterivuodelta ja toimitettava ne komissiolle. Tiedot on toimitettava liitteessä II olevassa C osassa määritetyssä muodossa.

3. Jäsenvaltion on komission pyynnöstä toimitettava myös kaikki 1 kohdan nojalla kerätyt tiedot.

4. Komissio pitää keskusrekisteriä jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti ilmoittamista tiedoista, ja tämän rekisterin tiedot ovat julkisesti saatavilla. Komissio tekee 30 päivään kesäkuuta 2013 mennessä ja kunakin seuraavana vuotena kunkin valmistajan osalta seuraavia seikkoja koskevan alustavan laskelman:

- a) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt edellisenä kalenterivuonna;
- b) päästötavoitteet edellisenä kalenterivuonna;
- c) valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja sen kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero.

Komissio ilmoittaa kullekin valmistajalle tätä koskevan alustavan laskelmansa. Ilmoitus sisältää kunkin jäsenvaltion osalta tiedot uusien rekisteröityjen kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärästä ja niiden hiilidioksidipäästöistä.

5. Valmistaja voi kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun sille on ilmoitettu 4 kohdassa tarkoitettu alustava laskelma, ilmoittaa komissiolle tiedoissa mahdollisesti olevista virheistä mainitun sen jäsenvaltion, jossa se katsoo virheen syntyneen.

6. Komissio tutkii valmistajien tekemät ilmoitukset ja viimeistään 31 päivänä lokakuuta joko vahvistaa 4 kohdan mukaiset alustavat laskelmat tai muuttaa niitä.

7. Jos komissio katsoo kalenterivuosien 2012 ja 2013 osalta sekä 5 kohdan nojalla tehtyjen laskelmien perusteella, että valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät valmistajalle asetetun päästötavoitteen, se ilmoittaa tästä valmistajalle.

8. Asetuksen (EY) N:o 443/2009 8 artiklan 7 kohdan mukaisesti nimetty toimivaltainen viranomainen kerää ja toimittaa kussakin jäsenvaltiossa seurantatiedot tämän artiklan mukaisesti.

9. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännöt tässä artiklassa tarkoitettua tietojen seurannasta ja ilmoittamisesta sekä liitteen II soveltamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Tämän asetuksen soveltamisesta saatujen kokemusten huomiointiin ottamiseksi komissio voi muuttaa liitettä II delegoiduilla säädöksillä 15 artiklan mukaisesti ja 16 ja 17 artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen.

10. Jäsenvaltioiden on lisäksi kerättävä ja ilmoitettava tiedot tämän artiklan mukaisesti sellaisten direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyihin M₂- ja N₂-luokkiin kuuluvien ajoneuvojen rekisteröinneistä, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kilogrammaa, sekä sellaisten ajoneuvojen rekisteröinneistä, joihin tyyppihyväksyntä ulotetaan asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

9 artikla

Liikapäästömaksu

1. Jos valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ylittävät 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2014 ja sitä seuraavina kalenterivuosina valmistajan päästötavoitteen, komissio määrää valmistajalle tai, kun kyse on yhteenliittymästä, sen johtajalle liikapäästömaksun.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu liikapäästömaksu lasketaan seuraavia kaavoja käyttäen:

a) vuodesta 2014 vuoteen 2018:

i) jos päästöylitys on yli 3 g CO₂/km:

$((\text{päästöylitys} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ euroa} + 45 \text{ euroa}) \times$
uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä;

ii) jos päästöylitys on yli 2 g CO₂/km muttei yli 3:a g CO₂/km:

$((\text{päästöylitys} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ euroa} + 20 \text{ euroa}) \times$
uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä;

iii) jos päästöylitys on yli 1 g CO₂/km muttei yli 2:ta g CO₂/km:

$((\text{päästöylitys} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ euroa} + 5 \text{ euroa}) \times$
uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä;

iv) jos päästöylitys on enintään 1 g CO₂/km:

$(\text{päästöylitys} \times 5 \text{ euroa}) \times$ uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä;

b) vuodesta 2019 alkaen:

$(\text{päästöylitys} \times 95 \text{ euroa}) \times$ uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä.

Tässä artiklassa tarkoitetaan:

— 'päästöylityksellä' sitä positiivista grammojen määrää kilometriä kohden, jolla valmistajan keskimääräiset hiilidioksidipäästöt, kun otetaan huomioon 12 artiklan mukaisesti hyväksytyjen innovatiivisten teknologioiden ansiosta saavutetut hiilidioksidipäästöjen vähennykset, ylittävät valmistajalle kyseiseksi kalenterivuodeksi tai siksi kalenterivuoden osaksi, jota 4 artiklan mukainen velvoite koskee, asetetun päästötavoitteen, pyöristettynä lähimpään kolmeen desimaaliin, ja

— 'uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärällä' tietyn valmistajan valmistamien ja kyseisenä kautena 4 artiklassa säädettyjen vaiheittaisten käyttöönottokriteerien mukaisesti rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärää.

3. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset menettelyt tämän artiklan 1 kohdan mukaisten liikapäästömaksujen keräämiseksi. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Liikapäästömaksusta kertyviä määriä pidetään Euroopan unionin yleiseen talousarvioon otettavina tuloina.

10 artikla

Valmistajien suoritusastan julkaiseminen

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2013 ja viimeistään 31 päivänä lokakuuta kunakin seuraavana vuonna luettelon, joka sisältää kustakin valmistajasta seuraavat tiedot:

a) valmistajan edellisen kalenterivuoden päästötavoite;

b) valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;

c) valmistajan edellisen kalenterivuoden keskimääräisten hiilidioksidipäästöjen ja kyseisen vuoden päästötavoitteen välinen ero;

d) kaikkien unionissa edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt;

e) kaikkien unionissa edellisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräinen massa.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkaistussa luettelossa on 31 päivästä lokakuuta 2015 alkaen ilmoitettava myös, onko valmistaja täyttänyt 4 artiklan mukaiset vaatimukset edellisenä kalenterivuonna.

11 artikla

Tietyille valmistajille myönnettävät poikkeukset

1. Poikkeusta liitteen I mukaisesti lasketusta päästötavoitteesta voi hakea valmistaja, joka valmistaa vähemmän kuin 22 000 unionissa rekisteröitävää uutta kevyttä kuljetusajoneuvoa kalenterivuotta kohden ja joka:

a) ei kuulu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään; tai

b) kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään, joka vastaa yhteensä alle 22 000 uudesta unionissa rekisteröitävästä kevyestä kuljetusajoneuvosta kalenterivuotta kohden; tai

c) kuuluu sidossuhteessa olevien valmistajien ryhmään, mutta sillä on omat tuotantolaitokset ja suunnittelukeskus.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus voidaan myöntää enintään viideksi kalenterivuodeksi. Hakemus on tehtävä komissiolle, ja siinä on oltava seuraavat tiedot:

a) valmistajan nimi ja yhteyshenkilö;

b) selvitys siitä, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukainen poikkeus;

c) yksityiskohtaiset tiedot valmistajan valmistamista kevyistä kuljetusajoneuvoista, niiden massa ja hiilidioksidipäästöt mukaan lukien; ja

d) päästötavoite, joka on valmistajan vähennysvalmiuksien mukainen, mukaan lukien taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, ja jossa otetaan huomioon valmistetun kevyen kuljetusajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet.

3. Jos komissio katsoo, että valmistajalle voidaan myöntää 1 kohdan mukaisesti haettu poikkeus ja että valmistajan esittämä päästötavoite vastaa sen mahdollisuuksia vähentää päästöjä, mukaan lukien taloudelliset ja tekniset mahdollisuudet vähentää valmistajan hiilidioksidipäästöjä, komissio myöntää valmistajalle poikkeuksen ottaen huomioon valmistetun kevyen kuljetusajoneuvotyypin markkinoiden ominaisuudet. Poikkeus on voimassa sen myöntämispäivää seuraavan vuoden 1 päivästä tammikuuta.

4. Valmistajan, jolle on myönnetty tämän artiklan mukainen poikkeus, on ilmoitettava komissiolle välittömästi kaikista muutoksista, jotka vaikuttavat tai voivat vaikuttaa valmistajan kelpoisuuteen kuulua poikkeuksen piiriin.

5. Jos komissio 4 kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella tai muusta syystä katsoo, ettei valmistaja ole enää kelpoinen kuulumaan poikkeuksen piiriin, se kumoaa poikkeuksen seuraavan kalenterivuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen ja ilmoittaa tästä valmistajalle.

6. Jos valmistaja ei saavuta päästötavoitettaan, komissio määrää sille 9 artiklassa säädetyn liikapäästömaksun.

7. Tämän artiklan 1–6 kohdan täydentämiseksi komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä 15 artiklan mukaisesti ja 16 ja 17 artiklassa säädettyjä ehtoja noudattaen sääntöjä, jotka koskevat muun muassa poikkeuskelpoisuuden arviointiperusteiden tulkintaa, hakemusten sisältöä sekä hiilidioksidipäästöjen vähentämishajelmien sisältöä ja arviointia.

8. Poikkeushakemukset, mukaan lukien niitä tukevat tiedot, 4 kohdan mukaiset ilmoitukset, 5 kohdan mukaiset kumoamiset, 6 kohdan mukaisesti määrätty liikapäästömaksut ja 7 kohdan nojalla hyväksytyt säädökset on annettava yleisön saataville, jollei Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ muuta johdu.

12 artikla

Ekoinnovointi

1. Innovatiivisten teknologioiden avulla saavutetut hiilidioksidipäästöt otetaan huomioon laitetoimittajan tai valmistajan hakemuksesta. Näiden teknologioiden avulla saavutettu osuus valmistajan päästötavoitteen alentumiseen voi olla korkeintaan 7 g CO₂/km.

2. Komissio hyväksyy yksityiskohtaiset säännökset tällaisten innovatiivisten teknologioiden hyväksymistä koskevasta menettelystä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Nämä yksityiskohtaiset säännökset vastaavat asetuksen (EY) N:o

443/2009 12 artiklan 2 kohdan mukaisia säännöksiä, ja ne pohjautuvat seuraaviin innovatiivisia teknologioita koskeviin perusteisiin:

- a) laitetoimittajan tai valmistajan on oltava vastuussa siitä, että innovatiivisten teknologioiden käytöllä voidaan vähentää hiilidioksidipäästöjä;
- b) innovatiivisilla teknologioilla on oltava todennettava osuus hiilidioksidin vähentämiseen;
- c) innovatiiviset teknologiat eivät saa kuulua hiilidioksidimittauksen standarditestisyklin piiriin eivätkä sellaisten pakollisten säännösten soveltamisalaan, jotka johtuvat asetuksen (EY) N:o 443/2009 1 artiklassa tarkoitetuista täydentävistä lisätoimenpiteistä, joilla saavutetaan vähennys 10 g CO₂/km, eivätkä ne saa olla pakollisia muiden unionin oikeuden säännösten nojalla.

3. Laitetoimittajan tai valmistajan, joka pyytää, että jokin toimenpide hyväksytään innovatiiviseksi teknologiaksi, on toimitettava komissiolle selvitys, johon sisältyy riippumattoman ja sertifioidun elimen laatima todentamiskertomus. Jos toimenpiteellä ja toisella jo hyväksytyllä innovatiivisella teknologialla on mahdollisesti vuorovaikutusta, selvityksessä on oltava maininta tästä vuorovaikutuksesta, ja todentamiskertomuksessa on arvioitava, missä määrin tämä vuorovaikutus muuttaa kullakin toimenpiteellä saavutettua vähennystä.

4. Komissio hyväksyy saavutetun vähennyksen 2 kohdassa säädettyjen perusteiden nojalla.

13 artikla

Uudelleentarkastelu ja kertomus

1. Komissio saattaa 1 päivään tammikuuta 2013 mennessä päätökseen liitteessä I säädettyjen päästötavoitteiden ja 11 artiklassa säädettyjen poikkeusten uudelleentarkastelun, jonka tavoitteena on määrittää:

— keinot, joiden avulla voidaan vuoteen 2020 mennessä saavuttaa pitkän aikavälin tavoitteena oleva taso 147 g CO₂/km kustannustehokkaalla tavalla, edellyttäen että tämän tavoitteen toteutettavuus varmistetaan päivitetyn vaikutustenarvioinnin tulosten perusteella, ja

— tämän tavoitteen täytäntöönpanoon liittyvät näkökohdat, mukaan lukien liikapäästömaksu.

Tällaisen uudelleentarkastelun ja sitä koskevan vaikutustenarvioinnin perusteella, johon sisältyy kokonaisarvio vaikutuksista autoteollisuuteen ja siihen liittyviin teollisuudenaloihin, komissio tekee tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamisesta tavallista lainsäätämisympäristystä noudattaen tavalla, joka on kilpailun kannalta mahdollisimman neutraali sekä sosiaalisesti oikeudenmukainen ja kestävä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

2. Komissio tekee tarvittaessa vuoteen 2014 mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen siitä, että tämän asetuksen soveltamisalaan sisällytetään direktiivin 2007/46/EY liitteessä II määriteltyihin N₂- ja M₂-luokkiin kuuluvat ajoneuvot, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kilogrammaa, sekä sellaiset ajoneuvot, joihin tyyppihyväksyntä ulotetaan asetuksen (EY) N:o 715/2007 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jotta voidaan saavuttaa vuodesta 2020 alkaen sovellettava pitkän aikavälin tavoite.

3. Vaikutustenarvioinnin jälkeen komissio julkaisee vuoteen 2014 mennessä kertomuksen, jossa käsitellään jalanjälkeä ja hyötykuormaa koskevien tietojen saatavuutta ja niiden käyttöä hyötyparametreina päästötavoitteiden määrittämisessä, ja tekee tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen liitteen I muuttamisesta tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

4. Komissio luo 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä menettelyn, jonka avulla voidaan laskea valmistuneiden ajoneuvojen asianmukaiset hiilidioksidipäästö-, polttoainetehokkuus- ja massa-arvot, ja varmistaa, että perusajoneuvon valmistajalla on oikea-aikaisesti käytössään valmistuneen ajoneuvon massa- ja hiilidioksidipäästötiedot.

5. Komissio muuttaa 31 päivään lokakuuta 2016 mennessä ja sen jälkeen joka kolmas vuosi liitettä I delegoiduilla säädöksillä 15 artiklan mukaisesti ja 16 ja 17 artiklassa säädetyt ehtoja noudattaen kyseisessä liitteessä tarkoitettujen luvun M₀ mukauttamiseksi uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen kolmen edeltävän kalenterivuoden keskimääräiseen massaan.

Nämä mukautukset tulevat ensimmäisen kerran voimaan 1 päivänä tammikuuta 2018 sekä sen jälkeen joka kolmas vuosi.

6. Komissio sisällyttää kevyet kuljetusajoneuvot asetuksen (EY) N:o 443/2009 13 artiklan 3 kohdan mukaiseen hiilidioksidipäästöjen mittaamenetelmien tarkistukseen.

Hiilidioksidipäästöjen tarkistettujen mittaamenetelmien soveltamispäivästä alkaen innovatiivisia teknologioita ei enää hyväksytä 12 artiklassa säädetyt menettelyä noudattaen.

Komissio sisällyttää kevyet kuljetusajoneuvot asetuksen (EY) N:o 443/2009 13 artiklan 4 kohdan mukaiseen direktiivin 2007/46/EY tarkistukseen.

Komissio mukauttaa liitteessä I vahvistettuja kaavoja delegoiduilla säädöksillä 15 artiklan mukaisesti ja 16 ja 17 artiklassa säädetyt ehtoja noudattaen, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset hiilidioksidipäästöjen mittaamisessa käytettävään sääntömääräiseen testausmenettelyyn tehdyt muutokset.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa järjestelmästä yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja Kioton pöytäkirjan täytäntöpanemiseksi 11 päivänä helmikuuta 2004 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 280/2004/EY⁽¹⁾ 9 artiklalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

15 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi 3 päivästä kesäkuuta 2011 lukien valta antaa 8 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa, 11 artiklan 7 kohdassa, 13 artiklan 5 kohdassa sekä 13 artiklan 6 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 16 artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 16 ja 17 artiklassa säädetyt ehtoja.

16 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 8 artiklan 9 kohdassa, 11 artiklan 7 kohdassa, 13 artiklan 5 kohdassa ja 13 artiklan 6 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirtoa, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen mahdolliset syyt.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ EUVL L 49, 19.2.2004, s. 1.

17 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidentetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitetun määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päätymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

18 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

GYŐRI E.

LIITE I

HIILIDIOKSIDIPÄÄSTÖTAVOITTEET

1. Ohjeelliset hiilidioksidipäästöt mitattuina grammoina kilometriä kohti määritellään kullekin kevyelle kuljetusajoneuville seuraavaa kaavaa käyttäen:
 - a) vuodesta 2014 vuoteen 2017:
Ohjeelliset hiilidioksidipäästöt = $175 + a \times (M - M_0)$,
jossa:
M = ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)
 $M_0 = 1\,706,0$
a = 0,093.
 - b) vuodesta 2018:
Ohjeelliset hiilidioksidipäästöt = $175 + a \times (M - M_0)$,
jossa:
M = ajoneuvon massa kilogrammoina (kg)
 $M_0 = 13$ artiklan 5 kohdan mukaisesti hyväksytty arvo
a = 0,093.
 2. Valmistajan kalenterivuosisikohtainen päästötavoite lasketaan sen valmistamien kyseisenä kalenterivuonna rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen ohjeellisten hiilidioksidipäästöjen keskiarvona.
-

LIITE II

PÄÄSTÖJEN SEURANTA JA ILMOITTAMINEN

A. Tietojen kerääminen kevyistä kuljetusajoneuvoista ja hiilidioksidiseurantatietojen määrittelyminen

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivänä tammikuuta 2012 alkavalta vuodelta ja kultakin seuraavalta vuodelta kerättävä alueellaan rekisteröidyistä uusista kevyistä kuljetusajoneuvoista seuraavat tiedot:

- a) valmistaja;
- b) tyyppi, variantti ja versio;
- c) hiilidioksidipäästöt (g/km);
- d) massa (kg);
- e) akseliväli (mm);
- f) ohjaavan akselin ja muun akselin raideväli (mm);
- g) direktiivin 2007/46/EY liitteen III mukainen suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa (kg).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on otettava asianomaisen kevyen kuljetusajoneuvon vaatimustenmukaisuustodistuksesta. Jos vaatimustenmukaisuustodistuksessa ilmoitetaan sekä kevyen kuljetusajoneuvon vähimmäis- että enimmäismassa, jäsenvaltioiden on tätä asetusta sovellettaessa käytettävä yksinomaan enimmäismassaa. Kun on kyse kahta polttoainetta (benssiini/kaasu) käyttävistä ajoneuvoista, joiden vaatimuksenmukaisuustodistuksessa on mainittu hiilidioksidipäästöluvut molempien polttoainetyyppien osalta, jäsenvaltioiden on käytettävä yksinomaan kaasun osalta mitattua arvoa.

3. Kunkin jäsenvaltion on 1 päivänä tammikuuta 2012 alkavalta kalenterivuodelta ja kultakin seuraavalta kalenterivuodelta määritettävä tämän liitteen B osassa esitettyjen menetelmien mukaisesti kunkin valmistajan osalta:

- a) alueellaan rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen kokonaismäärä;
- b) keskimääräiset hiilidioksidipäästöt tämän liitteen B osan 2 kohdan mukaisina;
- c) keskimääräinen massa tämän liitteen B osan 3 kohdan mukaisena;
- d) kunkin uuden kevyen kuljetusajoneuvon kunkin variantin kunkin version osalta:
 - i) alueellaan rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen kokonaismäärä tämän liitteen B osan 4 kohdan mukaisena;
 - ii) hiilidioksidipäästöt;
 - iii) massa;
 - iv) ajoneuvon jalanjälki tämän liitteen B osan 5 kohdan mukaisena;
 - v) hyötykuorma.

B. Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen hiilidioksidiseurantatietojen määrittelymenetelmät

Seurantatiedot, jotka jäsenvaltioiden on määriteltävä tämän liitteen A osan 3 kohdan mukaisesti, määritellään tässä osassa esitettyjen menetelmien avulla.

1. Rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä (N)

Jäsenvaltioiden on määriteltävä alueellaan asianomaisena seurantavuonna rekisteröityjen uusien kevyiden ajoneuvojen lukumäärä (N).

2. Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt (S_{ave})

Kaikkien jäsenvaltion alueella seurantavuonna ensirekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt (S_{ave}) lasketaan jakamalla yksittäisten uusien ajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen (S) summa uusien henkilöautojen lukumäärällä, N .

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräinen massa

Kaikkien jäsenvaltion alueella seurantavuonna rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen keskimääräinen massa (M_{ave}) lasketaan jakamalla yksittäisten uusien ajoneuvojen massojen, M , summa uusien henkilöautojen lukumäärällä, N .

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. Uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen jakautuminen versioittain

Kunkin uuden kevyen kuljetusajoneuvotyypin kunkin variantin kunkin version osalta on kerättävä tiedot ensirekisteröityjen ajoneuvojen lukumäärästä, ajoneuvojen massasta, hiilidioksidipäästöistä, akselivälistä, raideväleistä ja suurimmasta teknisesti sallitusta kuormitetusta massasta.

5. Jalanjälki

Ajoneuvon jalanjälki lasketaan kertomalla ajoneuvon akseliväli sen keskimääräisellä raidevälillä.

6. Hyötykuorma

Ajoneuvon hyötykuorma määritellään erona direktiivin 2007/46/EY liitteen II mukaisen suurimman teknisesti sallitun kuormitetun massan ja ajoneuvon massan välillä.

7. Valmistuneet ajoneuvot

Monivaiheisen tyyppihyväksyntämenettelyn piiriin kuuluvien ajoneuvojen tapauksessa valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt kohdennetaan perusajoneuvon valmistajalle.

Komissio esittää erityistä seurantamenettelyä ja tarkastelee uudelleen sekä tarvittaessa muuttaa asiaan liittyviä tyyppihyväksyntäsäädöksiä 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, jotta valmistuneiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästö-, polttoainetehokkuus- ja massa-arvojen asianmukaisuus voidaan varmistaa, aiheuttamatta kuitenkaan liiallista rasitetta perusajoneuvon valmistajalle.

Tällaista menettelyä määritellään komissio selvittää tarvittaessa, kuinka massa- ja hiilidioksidiarvoja seurataan, käyttäen eri inertiapainoluokkia vastaavista hiilidioksidiarvoista muodostuvaa taulukkoa tai ainoastaan yhtä hiilidioksidiarvoa, joka lasketaan perusajoneuvon massasta sekä N_1 -luokittain eritellyistä oletuslisämassoista. Jälkimmäisessä tapauksessa tätä massaa käytetään myös tämän liitteen C osassa.

Komissio varmistaa myös, että perusajoneuvon valmistajalla on oikea-aikaisesti käytössään valmistuneen ajoneuvon massa- ja hiilidioksidipäästötiedot.

C. Toimitettavien tietojen muoto

Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän liitteen A osan 3 kohdassa tarkoitettut tiedot kustakin valmistajasta ja kultakin vuodelta seuraavassa muodossa:

Jakso 1 – Yhdistetyt seurantatiedot

Jäsenvaltio (1):	
Vuosi:	
Tietojen lähde:	

Valmistaja	Rekisteröityjen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä	Päästöarvoltaan tunnettujen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä	Massa-arvoltaan tunnettujen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä	Akseliväliltään tunnettujen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä	Raideväliltään (ohjausakseli) tunnettujen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä	Raideväliltään (muu akseli) tunnettujen uusien kevyiden kuljetusajoneuvojen lukumäärä
(Valmistaja 1)
(Valmistaja 2)
...
Kaikki valmistajat yhteensä

(1) ISO 3166 alpha-2 -koodit, lukuun ottamatta Kreikkaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa, joiden koodit ovat vastaavasti "EL" ja "UK".

Jakso 2 – Yksityiskohtaiset seurantatiedot

Valmistajan nimi EU:n vakionimike	Valmistajan nimi Kansallinen vakionimike	Valmistajan nimi Nimike kansallisessa rekisterissä	Tyyppi	Variantti	Versio	Merkki	Kaupallinen nimi	Hyväksytyt ajoneuvotyyppin luokka	Rekisteröidyn ajoneuvon luokka	Uusien rekisteröintien kokonaisuus- määrä	Hilidioksidipäästöt (g/km)	Massa (kg)	Suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa (kg)	Akseliväli (mm)	Ohjaavan akselin raideväli (mm)	Muun akselin raideväli (mm)	Polttoainetyyppi	Polttoaineen käyttötapa	Kapasiteetti (cm ³)	Sähköenergian kulutus (Wh/km)	Innovatiivinen teknologia tai innovatiivisten teknologioiden ryhmä, koodi	Innovatiivisten teknologioiden avulla saavutettu päästövähenys
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 1	Variantti 1	Versio 1
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 1	Variantti 1	Versio 2
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 1	Variantti 2	Versio 1
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 1	Variantti 2	Versio 2
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 2	Variantti 1	Versio 1
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 2	Variantti 1	Versio 2

Valmistajan nimi EU:n vakionimike	Valmistajan nimi kansallinen vakionimike	Valmistajan nimi Nimike kansallisessa rekisterissä	Tyyppi	Variantti	Versio	Merkki	Kaupallinen nimi	Hyväksytyyn ajoneuvotyyppiin luokka	Rekisteröidyn ajoneuvon luokka	Uusien rekisteröintien kokonais- määrä	Hiihtioksidipäästöt (g/km)	Massa (kg)	Suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa (kg)	Akseliväli (mm)	Ohjaavan akselin raideväli (mm)	Muun akselin raideväli (mm)	Polttoainetyyppi	Polttoaineen käyttötapa	Kapasiteetti (cm ³)	Sähköenergian kulutus (Wh/km)	Innovatiivinen teknologia tai innovatiivisten teknologioiden ryhmä, koodi	Innovatiivisten teknologioiden avulla saavutettu päästövähenemys
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 2	Variantti 2	Versio 1
Valm 1	Valm 1	Valm 1	Tyyppi 2	Variantti 2	Versio 2
Valm 1	Valm 1	Valm 1
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 1	Variantti 1	Versio 1
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 1	Variantti 1	Versio 2
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 1	Variantti 2	Versio 1

Valmistajan nimi EU:n vakionimike	Valmistajan nimi Kansallinen vakionimike	Valmistajan nimi Nimike kansallisessa rekisterissä	Tyyppi	Variantti	Versio	Merkki	Kaupallinen nimi	Hyväksytyyn ajoneuvotyyppiin luokka	Rekisteröidyn ajoneuvon luokka	Uusien rekisteröintien kokonaisu- määrä	Hiihtioksidipäästöt (g/km)	Massa (kg)	Suurin teknisesti sallittu kuormitettu massa (kg)	Akseliväli (mm)	Ohjaavan akselin raideväli (mm)	Muun akselin raideväli (mm)	Polttoainetyyppi	Polttoaineen käyttötapa	Kapasiteetti (cm ³)	Sähköenergian kulutus (Wh/km)	Innovatiivinen teknologia tai innovatiivisten teknologioiden ryhmä, koodi	Innovatiivisten teknologioiden avulla saavutettu päästövähennys
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 1	Variantti 2	Versio 2
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 2	Variantti 1	Versio 1
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 2	Variantti 1	Versio 2
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 2	Variantti 2	Versio 1
Valm 2	Valm 2	Valm 2	Tyyppi 2	Variantti 2	Versio 2
Valm 2	Valm 2	Valm 2

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 511/2011,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2011,

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen kahdensivuisen suojauslausekkeen täytäntöönpanosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 23 päivänä huhtikuuta 2007 komission aloittamaan Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta neuvottelut vapaakauppasopimuksesta Korean tasavallan, jäljempänä 'Korea', kanssa.
- (2) Neuvottelut on saatu päätökseen, ja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Korean tasavallan välinen vapaakauppasopimus, jäljempänä 'sopimus', allekirjoitettiin 6 päivänä lokakuuta 2010 ⁽²⁾, sai Euroopan parlamentin hyväksynnän 17 päivänä helmikuuta 2011 ⁽³⁾, ja sitä on määrä soveltaa sopimuksen 15.10 artiklan mukaisesti.
- (3) On tarpeen säätää menettelyt sopimuksen tiettyjen suojauslausekkeiden koskevien määräysten soveltamiseksi.
- (4) Sopimuksen 3.5 artiklassa käytetyt ilmaisut 'vakava vahinko', 'vakavan vahingon uhka' ja 'siirtymäkausi' olisi määriteltävä.
- (5) Suojauslausekkeitä voidaan harkita ainoastaan, jos kyseistä tuotetta tuodaan unioniin sellaisina lisäantyneinä määrinä ja sellaisissa olosuhteissa, että tämä aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden unionin tuottajille vakavaa haittaa, kuten sopimuksen 3.1 artiklassa määrätään.
- (6) Suojauslausekkeet olisi toteutettava jossakin sopimuksen 3.1 artiklassa tarkoitetuista muodoista.
- (7) Sopimuksen seurannan ja uudelleentarkastelun sekä tarpeellisten suojauslausekkeiden määräämisen olisi oltava mahdollisimman avointa.
- (8) Komission olisi esitettävä vuosittain kertomus sopimuksen täytäntöönpanosta sekä suojauslausekkeiden käytöstä.
- (9) Menettelyn käynnistämisestä olisi oltava yksityiskohtaiset säädökset. Komission olisi saatava jäsenvaltioilta tietoja, joihin sisältyy myös saatavilla oleva näyttö sellaisista tuonnin kehityssuuntauksista, jotka saattavat edellyttää suojauslausekkeiden soveltamista.
- (10) Kaikkia Koreasta unionin alueelle tuotavia tuotteita koskevia tilastotietojen luotettavuus on siksi ratkaisevan tärkeässä asemassa, kun arvioidaan, täyttyvätkö suojauslausekkeiden soveltamista koskevat edellytykset.
- (11) Joissain tapauksissa yhteen tai useampaan jäsenvaltioon keskittyneen tuonnin lisääntyminen saattaa sinällään aiheuttaa vakavaa vahinkoa tai vakavan vahingon uhan unionin tuotannonalalle. Jos yhteen tai useampaan jäsenvaltioon keskittynyt tuonti lisääntyy, komissio voi ottaa käyttöön ennakkovalvontatoimenpiteitä. Komissio selvittää perusteellisesti, miten tutkimuksen kohteena oleva tuote ja sen myötä samankaltaista tuotetta valmistava unionin tuotannonala voidaan määritellä tavalla, jolla saadaan käyttöön tehokas oikaisukeino samalla, kun noudatetaan tämän asetuksen ja sopimuksen mukaisia arviointiperusteita.
- (12) Jos on riittävästi alustavaa näyttöä, jonka nojalla menettelyn aloittaminen on perusteltua, komission olisi julkaittava sopimuksen 3.2 artiklan 2 kohdassa määrätty ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (13) Olisi annettava yksityiskohtaiset säännökset tutkimusten aloittamisesta, asianomaisten osapuolten oikeudesta saada käyttöönsä ja tarkastaa kerättyjä tietoja ja asianomaisten osapuolten kuulemisesta sekä niiden mahdollisuudesta esittää huomautuksiaan sopimuksen 3.2 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (14) Komission olisi ilmoitettava Korealle kirjallisesti tutkimuksen aloittamisesta ja kuultava Koreaa sopimuksen 3.2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (15) Samoin on sopimuksen 3.2 ja 3.3 artiklan nojalla tarpeen asettaa määräaikoja tutkimusten aloittamiselle ja mahdollisten toimenpiteiden aiheellisuuden määrittämiseksi, jotta voidaan varmistaa, että tämä määrittäminen tapahtuu nopeasti, ja jotta voidaan parantaa kyseessä olevien talouden toimijoiden oikeusturva.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. helmikuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. huhtikuuta 2011.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

- (16) Tutkimuksen pitäisi edeltää mahdollisten suojoitoimenpiteiden soveltamista, kuitenkin niin, että komissiolla on mahdollisuus soveltaa tilapäisiä toimenpiteitä sopimuksen 3.3 artiklassa tarkoitetuissa kriittisissä olosuhteissa.
- (17) Suojoitoimenpiteitä olisi sovellettava ainoastaan sen laajuksena ja sen ajan, joka on tarpeen vakavan vahingon estämiseksi ja sopeutumisen helpottamiseksi. Suojoitoimenpiteiden enimmäiskesto olisi määritettävä ja olisi annettava tällaisten toimenpiteiden jatkamista ja uudelleentarkastelua koskevat erityissäännökset sopimuksen 3.2 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
- (18) Tiivis seuranta helpottaa tutkimuksen aloittamista tai toimenpiteiden määräämistä koskevien päätösten tekemistä viipymättä. Komission olisi siksi sopimuksen soveltamispäivästä alkaen seurattava säännöllisesti arkaluonteisten alojen tuontia ja vientiä.
- (19) On tarpeen säätää tietyistä menettelyistä, jotka liittyvät sopimukseen liitetyn käsitteen "alkuperätuotteet" määrittelystä ja hallinnollisen yhteistyön menetelmistä tehdyn pöytäkirjan, jäljempänä 'alkuperäsääntöpöytäkirja', 14 artiklan (Tullinpalautus tai tulleista vapauttaminen) soveltamiseen, jotta varmistetaan siinä määrättyjen mekanismien tehokas toiminta ja mahdollistetaan kattava tiedonvaihto asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.
- (20) Koska tullinpalautuksen rajoittaminen on mahdollista vasta viiden vuoden kuluttua sopimuksen voimaantulosta, voi olla tarpeen turvautua tämän asetuksen perusteella suojoitoimenpiteisiin, jos tuontituotteille myönnettyistä tullinpalautuksista tai tulleista vapauttamisesta aiheutuu vakavaa vahinkoa tai vakavan vahingon uhka unionin tuottajille. Tällaisessa menettelyssä komission olisi arvioitava kaikkia unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttavia tekijöitä, mukaan lukien alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 2 kohdan 1 alakohdassa määrätty edellytykset. Komission olisi siksi seurattava sopimuksen soveltamispäivästä alkaen Korean tilastoja niiltä arkaluonteisilta aloilta, joihin tullinpalautus saattaa vaikuttaa.
- (21) Komission olisi sopimuksen soveltamispäivästä alkaen seurattava myös erityisen tiiviisti Korean tuonnin ja viennin kehittymistä koskevia tilastotietoja, etenkin arkaluonteisilla aloilla.
- (22) Jäsenvaltiot voivat viitata tämän asetuksen mukaisten lopullisten suojoitoimenpiteiden käyttöönottoon hakiessaan rahoitusta Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1927/2006 ⁽¹⁾ nojalla.
- (23) Sopimuksen kahdenvälisen suojalausekkeen soveltaminen edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä väliaikaisten suojoitoimenpiteiden ja lopullisten suojoitoimenpiteiden toteuttamiselle, ennakkovalvontatoimenpiteiden toteuttamiselle ja tutkimuksen päättämiseksi ilman toimenpiteitä. Komis-

sion olisi hyväksyttävä nämä toimenpiteet yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.

- (24) Valvontatoimenpiteiden ja väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamisessa on aiheellista käyttää neuvoo-antavaa menettelyä, kun otetaan huomioon näiden toimenpiteiden vaikutukset ja niiden looginen järjestys suhteessa pysyvien suojoitoimenpiteiden hyväksymiseen. Jos toimenpiteiden määräämisen viivästyminen aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa, on välttämätöntä antaa komissiolle mahdollisuus hyväksyä välittömästi sovellettavia väliaikaisia toimenpiteitä.
- (25) Tätä asetusta olisi sovellettava vain unionista ja Koreasta peräisin oleviin tuotteisiin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'tuotteilla' unionista tai Koreasta peräisin olevia tavaroita. Tutkimuksen kohteena oleva tuote saattaa erityisistä markkinaolosuhteista riippuen käsittää yhden tai useampia tullinmukaisia tai niiden osia taikka muita unionin tuotannonalalla yleisesti käytettyjä tuoteluokitteluja;
- b) 'asianomaisilla osapuolilla' osapuolia, joihin kyseisen tuotteen tuonti vaikuttaa;
- c) 'unionin tuotannonalalla' unionin alueella toimivia samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden unionin tuottajia kokonaisuudessaan tai niitä unionin tuottajia, joiden yhteinen samankaltaisten tai suoraan kilpailevien tuotteiden tuotanto vastaa pääosaa kyseisten tuotteiden kokonaistuotannosta unionissa. Jos samankaltainen tai suoraan kilpaileva tuote on vain yksi useasta tuotteesta, joita unionin tuotannonalan muodostavat tuottajat valmistavat, tuotannonala määrittää samankaltaisen tai suoraan kilpailevan tuotteen valmistukseen sisältyväksi erityistoiminnoiksi;
- d) 'vakavalla vahingolla' unionin tuottajien tilanteen huomattavaa yleistä huononemista;
- e) 'vakavan vahingon uhalla' selvästi toteutumassa olevaa vakavaa vahinkoa. Vakavan vahingon uhkan olemassaolon määrittämisen on perustuttava todennettavissa oleviin tosiseikkoihin eikä pelkästään väitteeseen, arveluun tai vähäiseen mahdollisuuteen. Vakavan vahingon uhkan olemassaolon määrittämiseksi olisi otettava huomioon muun muassa 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella tehdyt ennusteet, arviot ja analyysit;

⁽¹⁾ EUVL L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- f) 'siirtymäkaudella' tuotteen osalta jaksoa, joka alkaa 15.10 artiklan mukaisesta sopimuksen soveltamispäivästä ja päättyy kunkin tuotteen osalta tapauskohtaisesti kymmenen vuoden kuluttua joko tullin alentamisen tai poistamisen loppuun saattamisen päivämäärästä.

2 artikla

Periaatteet

1. Suojatoimenpide voidaan määrätä tämän asetuksen mukaisesti, jos Koreasta peräisin olevaa tuotetta tuodaan kyseistä tuotetta koskevien tullien alentamisen tai poistamisen seurauksena unioniin sellaisina lisäntyneinä määrinä joko absoluuttisesti mitattuna tai suhteessa unionin tuotantoon ja sellaisissa olosuhteissa, että tuonti aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavan vahingon kyseisen tuotteen kanssa samankaltaisia tai sen kanssa suoraan kilpailevia tuotteita tuottavalle unionin tuotannonalalle.

2. Suojatoimenpiteiden muoto voi olla jokin seuraavista:

- a) suspendoidaan kyseiseen tuotteeseen sopimuksen mukaisesti sovellettava tullin lisäalennus; tai
- b) korotetaan tuotteen tullia määrään, joka ei ylitä alemmaa seuraavista:
- tuotteeseen sovellettu suosituimmuustullin määrä aikana, jona toimenpide toteutetaan, tai
 - sopimuksen liitteeseen 2-A sisällytyissä luetteloissa vahvistettu tullin perustaso sopimuksen 2.5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 artikla

Seuranta

1. Komissio seuraa sopimuksen soveltamispäivästä alkaen korealaisten tuotteiden tuonti- ja vientitilastojen kehitystä niillä arkaluonteisilla aloilla, joihin tullinpalautus saattaa vaikuttaa, sekä toimii yhteistyössä ja vaihtaa säännöllisesti tietoja jäsenvaltioiden ja unionin tuotannonalan kanssa.

2. Asianomaisten tuotannonalojen perustellusta pyynnöstä komissio voi harkita seurannan laajentamista muille aloille.

3. Komissio esittää vuosittain seurantakertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ajan tasalle saatetuista tilastoista, jotka koskevat arkaluonteisten alojen ja valvonnan kohteeksi lisäksi valittujen alojen tuotteiden tuontia Koreasta.

4. Komissio kiinnittää viiden vuoden ajan sopimuksen soveltamispäivästä alkaen ja unionin tuotannonalan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä erityistä huomiota Koreasta peräisin olevien arkaluonteisten alojen lopputuotteiden unioniin suuntautuvan tuonnin kasvuun, jos tuonnin kasvu johtuu siitä, että tuotteissa käytetään paljon osia tai komponentteja, jotka tuodaan

Koreaan sellaisista kolmansista maista, joiden kanssa unionilla ei ole vapaakauppasopimusta ja joihin sovelletaan tullinpalautusta tai tulleista vapauttamista.

5. Ainakin seuraavia tuotteita on pidettävä 4 kohtaa sovellettaessa arkaluonteisten alojen tuotteina: tekstiilit ja vaatteet (vuoden 2007 HS-nimikkeet 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), kulutuselektronikka (vuoden 2007 HS-nimikkeet 8521, 8528), henkilöautot (vuoden 2007 HS-nimikkeet 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333) ja 11 artiklan mukaisesti laadittuun lisäluetteloon sisällytetyt tuotteet.

4 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Tutkimus pannaan vireille jäsenvaltion, unionin tuotannonalan puolesta toimivan minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa yhteenliittymän, joka ei ole oikeushenkilö, pyynnöstä tai komission omasta aloitteesta, jos komission mukaan on ilmeistä, että tutkimuksen vireillepanoa varten on riittävä alustava näyttö, mikä määritetään 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella.

2. Tutkimusten vireillepanoa koskevaan pyyntöön on sisällytävä näyttö suojatoimenpiteen soveltamista koskevien 2 artiklan 1 kohdan mukaisten edellytysten täyttymisestä. Pyyntöön on yleensä sisällytettävä seuraavat tiedot: kyseisen tuotteen tuonnin osuuden ja määrän kasvu absoluuttisesti ja suhteellisesti ilmaistuna, kasvaneen tuonnin ottama osuus kotimaan markkinoista sekä myynnin, tuotannon, tuottavuuden, kapasiteetin käyttöasteen, voittojen ja tappioiden sekä työllisyyden tason muutokset.

Tutkimus voidaan panna vireille myös siinä tapauksessa, että yhteen tai useampaan jäsenvaltioon keskittynyt tuonti lisääntyy äkillisesti, jos tutkimuksen vireillepanon edellytysten täyttymisestä on riittävä alustava näyttö, mikä määritetään 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle, jos Koreasta tulevan tuonnin kehitys näyttää antavan aiheita suojatoimenpiteiden käyttöönottoon. Tämän ilmoituksen on sisällettävä 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella määritettävä saatavilla oleva näyttö. Komissio toimittaa nämä tiedot kaikille jäsenvaltioille.

4. Komissio neuvottelee välittömästi jäsenvaltioiden kanssa, jos se saa pyynnön 1 kohdan mukaisesti tai jos se harkitsee tutkimuksen vireille panemista omasta aloitteestaan. Jäsenvaltioiden kanssa käytävät neuvottelut järjestetään 14 artiklassa tarkoitettussa komiteassa kahdeksan työpäivän kuluessa siitä, kun komissio on toimittanut tämän artiklan 1 kohdan mukaisen pyynnön tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja. Jos neuvottelujen jälkeen on ilmeistä, että menettelyn aloittamiseen on 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen tekijöiden perusteella määritetyin tavoin riittävä alustava näyttö, komissio julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Menettely aloitetaan kuukauden kuluessa 1 kohdan mukaisen pyynnön vastaanottamisesta.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa
- esitetään yhteenvedo saaduista tiedoista ja vaaditaan, että kaikki asiaa koskevat tiedot on toimitettava komissiolle;
 - asetetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittaa näkemyksistään kirjallisesti ja antaa tietoja, jos ne on otettava huomioon tutkimuksen aikana;
 - asetetaan määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiota kuulemaan niitä suullisesti 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti.
6. Näyttöä, joka kootaan menettelyn aloittamista varten alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, voidaan käyttää myös tutkimuksissa, jotka toteutetaan suojatoimenpiteiden määrittämiseksi, jos tämän artiklan edellytykset täyttyvät, erityisesti tämän sopimuksen soveltamista seuraavan ensimmäisen viisivuotissjakson aikana.

5 artikla

Tutkimus

- Kun menettely on aloitettu, komissio panee vireille tutkimuksen. Jäljempänä 3 kohdassa säädetty määräaika alkaa päivästä, jona päätös tutkimuksen aloittamisesta julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, jolloin jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi. Jos näillä tiedoilla on yleistä merkitystä eivätkä ne ole 12 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja, ne lisätään muihin kuin luottamuksellisiin tietoihin 8 kohdan mukaisesti.
- Tutkimus päätetään mahdollisuuksien mukaan kuuden kuukauden kuluessa sen aloittamisesta. Tuota aikarajaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella poikkeuksellisissa olosuhteissa, esimerkiksi jos osapuolten lukumäärä on epätavallisen suuri tai jos markkinatilanne on monimutkainen. Komissio ilmoittaa kaikille asianomaisille osapuolille pidennyksestä ja selvittää pidennyksen perusteet.
- Komissio kerää kaikki tiedot, joita se pitää tarpeellisina määrittääkseen tilanteen 2 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden osalta, ja pyrkii tarkastamaan nämä tiedot, jos se pitää sitä aiheellisenä.
- Komissio arvioi tutkimuksessa kaikki asian kannalta merkitykselliset objektiiviset ja mitattavissa olevat tekijät, joilla on vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, erityisesti kyseisen tuotteen tuonnin osuuden ja määrän kasvu absoluuttisesti ja suhteellisesti ilmaistuna, lisääntyneen tuonnin kattama osuus kotimaan markkinoista sekä myynnin, tuotannon, tuottavuuden,

kapasiteetin käyttöasteen, voittojen ja tappioiden ja työllisyyden tason muutokset. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, ja komissio voi ottaa vakavan vahingon tai vakavan vahingon uhan olemassaolon määrittämisessään huomioon myös muita olennaisia tekijöitä, kuten varastot, hinnat, sijoitetun pääoman tuoton, kasvavirran ja muut tekijät, jotka aiheuttavat tai ovat voineet aiheuttaa vakavaa vahinkoa tai jotka aiheuttavat vakavan vahingon uhkaa unionin tuotannonalalle.

6. Asianomaiset osapuolet, jotka ovat ilmoittautuneet 4 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisesti, ja Korean edustajat voivat kirjallisesta pyynnöstä tutkia kaikki komissiolle tutkimuksen yhteydessä toimitetut tiedot, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos tiedot ovat merkityksellisiä heidän etujensa puolustamiseksi eivätkä ne ole 12 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja ja jos komissio käyttää niitä tutkimuksessa. Asianomaiset osapuolet, jotka ovat ilmoittautuneet, voivat esittää komissiolle näitä tietoja koskevat näkemyksensä. Näkemykset otetaan huomioon, jos niiden tueksi esitetään riittävä alustava näyttö.

7. Komissio varmistaa, että kaikki tutkimuksessa käytettävät tiedot ja tilastot ovat käytettävissä ja että ne ovat ymmärrettäviä, avoimia ja todennettavia.

8. Heti kun tekniset edellytykset sen mahdollistavat, komissio perustaa salanasuojatun yhteyden muihin kuin luottamuksellisiin tietoihin, jäljempänä 'verkkofoorumi', jota se hallinnoi ja jonka kautta välitetään kaikki olennaiset tiedot, jotka eivät ole 12 artiklassa tarkoitettuina tavoin luottamuksellisia. Tutkimukseen osallistuville asianomaisille osapuolille, jäsenvaltioille ja Euroopan parlamentille myönnetään pääsy tähän verkkofoorumiin.

9. Komissio kuulee asianomaisia osapuolia, erityisesti, jos ne ovat tehneet kuulemista koskevan kirjallisen pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että tutkimuksen lopputulos saattaa vaikuttaa niihin ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla suullisesti.

Komissio kuulee näitä osapuolia myöhemmin uudelleen, jos tähän on erityisiä syitä.

10. Jos jokin asianomainen osapuoli ei toimita tietoja komission asettamissa määräajoissa tai vaikeuttaa tutkimusta huomattavasti, päätelmät voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos komissio toteaa, että asianomainen osapuoli tai kolmas osapuoli on toimittanut sille vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, se jättää tällaiset tiedot huomiotta ja voi käyttää saatavilla olevia tietoja.

11. Komissio ilmoittaa Korealle kirjallisesti tutkimuksen aloittamisesta ja neuvottelee Korean kanssa niin hyvissä ajoin ennen suojatoimenpiteen soveltamista kuin on käytännössä mahdollista, jotta voidaan tarkastella tutkimuksesta saatavaa tietoa ja vaihtaa näkemyksiä toimenpiteestä.

6 artikla

Ennakkovalvontatoimenpiteet

1. Jos Koreasta peräisin olevan tuotteen tuonnin kehitys on sensuuntaista, että se voi aiheuttaa jonkin 2 ja 3 artiklassa tarkoitetuista tilanteista, tuon tuotteen tuontiin voidaan soveltaa ennakkovalvontatoimenpiteitä.

2. Jos arkaluonteisten alojen tuotteiden tuonti kasvaa äkillisesti yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, komissio voi ottaa käyttöön ennakkovalvontatoimenpiteitä.

3. Komissio hyväksyy ennakkovalvontatoimenpiteet 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

4. Ennakkovalvontatoimenpiteet ovat voimassa rajoitetun ajan. Jos ei toisin säädetä, niiden voimassaoloaika päättyy toimenpiteiden käyttöönottoa välittömästi seuraavan kuuden kuukauden jälkeisen toisen kuuden kuukauden jakson päättyessä.

7 artikla

Väliaikaisten suojoitoimenpiteiden käyttöönotto

1. Väliaikaisia suojoitoimenpiteitä on sovellettava kriittisissä olosuhteissa, joissa viivytys aiheuttaisi vaikeasti korjattavissa olevaa vahinkoa, kun 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin tekijöihin perustuvan alustavan määrityksen perusteella on ensin saatu riittävä alustava näyttö siitä, että Koreasta peräisin olevien tavaroitten tuonti on kasvanut sopimuksen mukaisen tullien alentamisen tai poistamisen seurauksena ja että tällainen tuonti aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.

Komissio hyväksyy väliaikaiset toimenpiteet 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Eritään kiireellisissä tapauksissa, kuten 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa, komissio hyväksyy välittömästi sovellettavia väliaikaisia suojoitoimenpiteitä 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, komissio tekee päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

3. Väliaikaisia toimenpiteitä sovelletaan enintään 200 päivän ajan.

4. Jos väliaikaiset suojoitoimenpiteet kumotaan, koska tutkimus osoittaa, etteivät 2 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyty, näiden väliaikaisten toimenpiteiden mukaisesti kannetut tullit palautetaan ilman eri toimenpiteitä.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan kaikkiin niiden voimaantulon jälkeen vapaaseen liikkeeseen luovutettuihin tuotteisiin. Nämä toimenpiteet eivät kuitenkaan estä unioniin jo matkalla olevien tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, jos näiden tuotteiden määräraikkaa ei voida muuttaa.

8 artikla

Tutkimuksen ja menettelyn päättäminen ilman toimenpiteitä

1. Jos lopullisesti vahvistetut tosiseikat osoittavat, että 2 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty, komissio hyväksyy päätöksen tutkimuksen päättämisestä ja asian käsittelyn jatkamisesta 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa tarkastelumenettelyssä.

2. Komissio julkaisee kertomuksen, jossa se esittää havaintonsa ja perustellut päätelmänsä, jotka se on tehnyt kaikista asiaankuuluvista tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista, ottaen huomioon 12 artiklassa tarkoitettujen luottamuksellisten tietojen suojan.

9 artikla

Lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto

1. Jos lopullisesti vahvistetut tosiseikat osoittavat, että 2 artiklan 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät, komissio hyväksyy päätöksen lopullisten suojoitoimenpiteiden käyttöönotosta 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyn mukaisesti.

2. Komissio julkaisee kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon määrittämisestä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista, ottaen huomioon 12 artiklassa tarkoitettujen luottamuksellisten tietojen suojan.

10 artikla

Suojoitoimenpiteiden kesto ja uudelleentarkastelu

1. Suojoitoimenpide on voimassa ainoastaan niin kauan, kuin on tarpeen vakavan vahingon estämiseksi tai lievittämiseksi ja sopeutumisen helpottamiseksi. Voimassaoloaika on enintään kaksi vuotta, jollei sitä pidennetä 3 kohdan mukaisesti.

2. Suojoitoimenpide on voimassa mahdollisen pidennetyn voimassaoloajan, kunnes uudelleentarkastelun tulokset on saatu.

3. Suojoitoimenpiteen alkuperäistä kestoja voidaan poikkeuksellisesti pidentää enintään kahdella vuodella, jos todetaan, että toimenpide on edelleen tarpeen vakavan vahingon estämiseksi tai lievittämiseksi ja sopeutumisen helpottamiseksi ja että on näyttöä siitä, että unionin tuotannonala sopeutuu tilanteeseen.

4. Voimassaolon pidennykset hyväksytään tutkimuksiin sovellettavien tämän asetuksen menettelyjen mukaisesti ja noudattaen samoja menettelyjä kuin alkuperäisten toimenpiteiden osalta.

Suojoitoimenpiteen kokonaiskesto on enintään neljä vuotta, väliaikaiset toimenpiteet mukaan luettuina.

5. Suojoitoimenpidettä ei sovelleta siirtymäkauden päättymisen jälkeen, ellei Korea anna siihen suostumusta.

11 artikla

Alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan soveltamista koskeva menettely

1. Alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan soveltamiseksi komissio seuraa tiiviisti tilastoja, jotka kuvaavat tuonnin ja viennin arvoa ja tarvittaessa niiden määrää, ja toimittaa nämä tiedot säännöllisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja asianomaisille unionin tuotannonaloille sekä ilmoittaa niille päätelmänsä. Seuranta alkaa sopimuksen soveltamispäivästä, ja tiedot toimittetaan kahden kuukauden välein.

Alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 1 kohtaan sisältyvien tullinimikkeiden lisäksi komissio laatii yhteistyössä unionin tuotannonalan kanssa luettelon sellaisista tärkeimmistä tullinimikkeistä, jotka eivät nimenomaisesti liity ajoneuvoalaan mutta jotka ovat tärkeitä autoteollisuuden ja muiden siihen liittyvien alojen kannalta. Erityisvalvonta suoritetaan alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Komissio tutkii viipymättä jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, täyttyvätkö alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan soveltamisen edellytykset, ja ilmoittaa päätelmänsä kymmenen työpäivän kuluessa pyynnön esittämisestä. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua erityiskomiteassa suoritettujen neuvottelujen jälkeen komissio pyytää neuvottelujen aloittamista Korean kanssa aina, kun alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan soveltamisen edellytykset täyttyvät. Komissio katsoo edellytysten täyttyvän muun muassa silloin, kun tämän artiklan 3 kohdassa mainitut kynnyksarvot on saavutettu.

3. Arvioitaessa osien tai komponenttien Korean suuntautuvan tuonnin kasvua suhteessa Koreasta peräisin olevien lopputuotteiden unioniin suuntautuvan viennin kasvuun 10 prosenttiyksikön eroa pidetään alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan a alakohdan soveltamisen kannalta ”merkittävänä”. Arvioitaessa Koreasta peräisin olevien lopputuotteiden unioniin suuntautuvan viennin kasvua absoluuttisina lukuina tai suhteessa unionin tuotantoon 10 prosenttiyksikön kasvua pidetään alkuperäsääntöpöytäkirjan 14 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan b alakohdan soveltamisen kannalta ”merkittävänä”. Myös nämä kynnyksarvot alittavaa kasvua voidaan tapauskohtaisesti pitää ”merkittävänä”.

12 artikla

Luottamuksellisuus

1. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

2. Mitään tämän asetuksen nojalla saatuja luottamuksellisia tietoja tai luottamuksellisesti toimitettuja tietoja ei saa ilmaista kuin tiedot toimittaneen nimenomaisella luvalla.

3. Luottamuksellista käsittelyä koskevassa pyynnössä on ilmoitettava, miksi tiedot ovat luottamuksellisia. Jos ilmenee, ettei tietojen toimittaja halua saattaa niitä julkisiksi eikä antaa lupaa niiden ilmaisemiseen yleisluontoisesti tai yhteenvetona ja luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö ei ilmeisesti ole perusteltu, kyseiset tiedot voidaan kuitenkin jättää ottamatta huomioon.

4. Tietoja pidetään joka tapauksessa luottamuksellisina, jos niiden ilmaiseminen saattaa aiheuttaa merkittäviä epäsuotuisia seurauksia sille, joka on toimittanut nämä tiedot tai joka on ollut näiden tietojen lähteenä.

5. Edellä olevat 1–4 kohta eivät estä sitä, että unionin viranomaiset ottavat huomioon yleisiä tietoja ja erityisesti sellaisia syitä, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat. Näiden viranomaisten on kuitenkin otettava huomioon kyseessä olevien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden oikeudet edut sen suhteen, että heidän tai niiden liikesalaisuusia ei paljasteta.

13 artikla

Kertomus

1. Komissio julkaisee vuosittain kertomuksen sopimuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta. Kertomuksessa annetaan tietoa niiden elinten toiminnasta, jotka vastaavat sopimuksen täytäntöönpanon valvonnasta ja sopimusvelvoitteiden, myös kaupan esteitä koskevien velvoitteiden, täyttämisen valvonnasta.

2. Kertomukseen sisältyy erityisiä osia, joissa käsitellään sopimuksen 13 luvusta johtuvien velvoitteiden täyttämistä sekä kansallisen neuvoo-antavan ryhmän ja kansalaisyhteiskunnan foorumin toimintaa.

3. Kertomuksessa esitetään myös yhteenveto Korean kanssa käytävää kauppaa koskevista tilastoista ja kaupan kehityksistä. Kertomuksessa mainitaan erityisesti tullinpalautuksen seurannan tulokset.

4. Kertomukseen sisältyy tietoja tämän asetuksen täytäntöönpanosta.

5. Euroopan parlamentti voi kuukauden kuluessa komission kertomuksen julkistamisesta kutsua komission asiasta vastaavan valiokuntansa erilliseen kokoukseen esittämään kaikki seikat, jotka liittyvät sopimuksen täytäntöönpanoon, ja antamaan niitä koskevan selityksen.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 260/2009⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdassa perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

5. Edellä olevien 2, 3 ja 4 kohdan soveltaminen ei rajoita millään tavalla Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen (EU) N:o 182/2011 11 artiklassa myönnettyjen valtuuksien käyttämistä.

⁽¹⁾ EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1.

*15 artikla***Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sopimuksen 15.10 artiklassa määrätystä sopimuksen soveltamispäivästä. *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistaan ilmoitus sopimuksen soveltamispäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

GYŐRI E.

LIITE I

KOMISSION LAUSUMA

Komissio pitää myönteisenä, että Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät ensimmäisessä käsittelyssä sopimukseen suojatoimenpiteitä koskevasta asetuksesta.

Kuten asetuksessa on esitetty, komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittaisen kertomuksen EU:n ja Korean tasavallan välisen vapaakauppasopimuksen täytäntöönpanosta ja on valmis keskustelemaan Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa kaikista sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä.

Tähän liittyen komissio haluaa todeta seuraavaa:

- a) Komissio seuraa tiiviisti tapaa, jolla Korea panee täytäntöön sääntelykysymyksiä koskevat sitoumuksensa, mukaan luettuna erityisesti ne, jotka liittyvät autoalan teknisiin säännöksiin. Seurantaan sisältyvät kaikki tullien ulkopuolisia kaupan esteitä koskevat näkökohdat, ja valvonnan tuloksia koskevat asianmukaiset tiedot ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- b) Komissio kiinnittää myös erityistä huomiota vapaakauppasopimuksen 13 artiklan (Kauppa ja kestävä kehitys) työvoimaa ja ympäristöä koskevien sitoumusten tehokkaaseen täytäntöönpanoon. Tässä yhteydessä komissio pyytää neuvoa kansalliselta neuvoo-antavalta ryhmältä, johon kuuluu edustajia elinkeinoelämän järjestöistä, ammattiliitoista ja kansalaisjärjestöistä. Vapaakauppasopimuksen 13 artiklan täytäntöönpanoa koskevat asianmukaiset tiedot ilmoitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio on myös samaa mieltä siitä, että tehokasta suojaa tarvitaan sen varalta, että tuonti kasvaisi äkillisesti arkaluonteisilla aloilla, kuten pienten autojen osalta. Arkaluonteisten alojen valvontaa toteutetaan esimerkiksi henkilöauto-, tekstiili- ja kulutuselektronikka-aloilla. Komissio toteaa tähän liittyen, että pienten henkilöautojen tuotantoalaa voidaan pitää suojatoimien tutkimisen kannalta merkittävänä markkinasegmenttinä.

Komissio toteaa, että "ulkoisen jalostuksen alueiden" määrittely Korean niemimaalla alkuperäsääntöpöytäkirjan 12 artiklan mukaisesti edellyttäisi osapuolten välistä kansainvälistä sopimusta, jolle Euroopan parlamentin olisi annettava hyväksyntänsä. Komissio pitää parlamentin täysin ajan tasalla Korean niemimaan ulkoisen jalostuksen vyöhykkeitä käsittelevä komitean työskentelystä.

Komissio toteaa lopuksi, että jos se poikkeuksellisista olosuhteista johtuen päättää pidentää 5 artiklan 3 kohdan mukaisen tutkimuksen kesto, komissio varmistaa, että tämä pidennetty aika ei jatku 7 artiklan mukaan käyttöön otettujen väliaikaisten toimenpiteiden päättymisen jälkeen.

LIITE II

YHTEINEN JULKILAUSUMA

Komissio ja Euroopan parlamentti ovat yhtä mieltä siitä, että EU:n ja Korean vapaakauppasopimuksen ja suojatoimenpiteitä koskevan asetuksen täytäntöönpanon valvonnassa tarvitaan läheistä yhteistyötä. Tähän päämäärään pääsemiseksi ne sopivat seuraavasta:

- Jos Euroopan parlamentti hyväksyy suosituksen suojatoimenpiteitä koskevan tutkimuksen vireille panemisesta, komissio tutkii tarkasti, täyttyvätkö viran puolesta vireille pantavaa tutkimusta koskevat edellytykset asetuksen mukaisesti. Jos komissio katsoo, että ehdot eivät täyty, se antaa asiasta vastaavalle Euroopan parlamentin valiokunnalle kertomuksen, jossa se selvittää myös kaikki tällaisen tutkimuksen vireillepanoon liittyvät seikat.
 - Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan pyynnöstä komissio raportoi sille kaikista huolenaiheista, jotka liittyvät tapaan, jolla Korea panee täytäntöön tullien ulkopuolisia toimenpiteitä tai vapaakauppasopimuksen 13 artiklaa (Kauppa ja kestävä kehitys) koskevia sitoumuksiaan.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 512/2011,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2011,

yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen 31 päivään joulukuuta 2011 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on vuodesta 1971 myöntänyt kehitysmaille tullietuuksia yhteisön yleisessä tullietuusjärjestelmässä, jäljempänä 'GSP-järjestelmä'. GSP-järjestelmä on pantu täytäntöön yleisen tullietuusjärjestelmän, jäljempänä 'järjestelmä', soveltamisesta annettavilla peräkkäisillä asetuksilla, joiden soveltamisaika on tavallisesti kolme vuotta.
- (2) Nykyinen järjestelmä vahvistettiin neuvoston asetuksella (EY) N:o 732/2008 ⁽²⁾, ja sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2011 asti. Tällä asetuksella olisi varmistettava, että järjestelmän toiminta jatkuu mainitun päivämäärän jälkeen.
- (3) Järjestelmään tehtävien parannusten olisi perustuttava komission ehdotukseen uudeksi asetukseksi, jäljempänä 'seuraava asetusta', jossa olisi otettava huomioon kaikki järjestelmän tavoitteiden saavuttamisen kannalta merkittävät seikat. Seuraavan asetuksen olisi sisällettävä tarvittavat muutokset sen varmistamiseksi, että järjestelmä toimii koko ajan tehokkaasti. Lisäksi komission ehdotuksessa on erittäin tärkeää ottaa huomioon kauppatilastot järjestelmän mukaisesta tuonnista vuoden 2009 kattavalla ajanjaksolla, sillä vuonna 2009 maailmankauppa, kauppa kehitysmaiden kanssa mukaan lukien, laski jyrkästi; nämä tiedot olivat saatavilla vasta heinäkuussa 2010. Yhtä tärkeää on varmistaa, että taloudelliset toimijat ja edunsaajamaat saavat riittävästi aikaa varautua seuraavan asetuksen aiheuttamiin muutoksiin. Asetuksen (EY) N:o 732/2008 jäljellä oleva soveltamisaika ei sen vuoksi riitä siihen, että komissio valmistele ehdotuksen, eikä seuraavan asetuksen hyväksymiseen tavallista lainsäätämisyksitystä noudattaen. On kuitenkin suotavaa varmistaa järjestelmän toiminnan jatkuvuus 31 päivän joulukuuta 2011 jälkeen siihen asti, kunnes seuraava asetusta on hyväksytty ja sitä sovelletaan.

(4) Asetuksen (EY) N:o 732/2008 soveltamisen pidentämisaika olisi oltava rajallinen. Sen johdosta, ja jotta aika olisi riittävä uuden järjestelmän hyväksymiseen tarvittavan lainsäädäntömenettelyn läpiviemiselle, kyseisen asetuksen soveltamisaikaa olisi pidennettävä 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Jos seuraava asetusta tulee sovellettavaksi ennen edellä mainittua päivämäärää, soveltamisen pidentämisaikaa olisi vastaavasti lyhennettävä.

(5) Samalla asetukseen (EY) N:o 732/2008 on tehtävä joitakin teknisiä muutoksia järjestelmän toiminnan jatkuvuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

(6) Kehitysmaiden, jotka täyttävät edellytykset saada oikeuden kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn (GSP+), olisi voitava edelleen hyötyä menettelyyn sisältyvistä ylimääräisistä tullietuuksista, jos ne pyytävät sitä 31 päivään lokakuuta 2011 tai 30 päivään huhtikuuta 2013 mennessä ja jos komissio päättää myöntää sen niille vastaavasti 15 päivään joulukuuta 2011 tai 15 päivään kesäkuuta 2013 mennessä. Kehitysmaiden, joille on jo myönnetty etuuksia erityisen kannustusmenettelyn mukaisesti neuvoston asetuksessa (EY) N:o 732/2008 säädetyistä kestävästä kehitystä ja hyvää hallintoa koskevan erityisen kannustusmenettelyn edunsaajamaiden luettelosta 9 päivänä joulukuuta 2008 tehdyn komission päätöksen 2008/938/EY ⁽³⁾ ja edunsaajamaista, joilla on oikeus neuvoston asetuksessa (EY) N:o 732/2008 säädetyyn kestävästä kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 päivän heinäkuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2011 välisenä aikana, 9 päivänä kesäkuuta 2010 tehdyn komission päätöksen 2010/318/EU ⁽⁴⁾ nojalla, olisi saatava pitää etuudet nykyisen järjestelmän pidentämisen ajan.

(7) Asetusta (EY) N:o 732/2008 olisi siksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EY) N:o 732/2008 seuraavasti:

1) Korvataan nimi seuraavasti:

"Neuvoston asetusta (EY) N:o 732/2008, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2008, yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 1100/2006 ja (EY) N:o 964/2007 muuttamisesta"

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2011 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. huhtikuuta 2011.

⁽²⁾ EUVL L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 334, 12.12.2008, s. 90.

⁽⁴⁾ EUVL L 142, 10.6.2010, s. 10.

2) Lisätään 8 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan alakohdat seuraavasti:

c) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdtaa sovellettaessa 1 päivänä syyskuuta 2010 saatavilla olleita, kolmen peräkkäisen vuoden keskiarvona ilmaistavia tietoja;

d) 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdtaa sovellettaessa 1 päivänä syyskuuta 2012 saatavilla olleita, kolmen peräkkäisen vuoden keskiarvona ilmaistavia tietoja.”

3) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohtaan a alakohdan ii alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

”tai

iii) 31 päivään lokakuuta 2011 mennessä 1 päivästä tammikuuta 2012 myönnettävänä erityisenä kannustusmenettelynä;

tai

iv) 30 päivään huhtikuuta 2013 mennessä 1 päivästä heinäkuuta 2013 myönnettävänä erityisenä kannustusmenettelynä;”

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan toinen virke seuraavasti:

”Maiden, joille on myönnetty oikeus kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti esitetyn pyynnön perusteella, ei tarvitse esittää 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan, 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan tai 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaista pyyntöä.”

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Maiden, joille on myönnetty oikeus kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti esitetyn pyynnön perusteella, ei tarvitse esittää 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan tai 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaista pyyntöä. Maiden, joille on myönnetty oikeus kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti esitetyn pyynnön perusteella, ei tarvitse esittää 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaista pyyntöä.”

4) Muutetaan 10 artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) lisätään b alakohdan loppuun sana ”tai”;

b) lisätään alakohdat seuraavasti:

c) 15 päivään joulukuuta 2011 mennessä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisen pyynnön osalta; tai

d) 15 päivään kesäkuuta 2013 mennessä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdan mukaisen pyynnön osalta.”

5) Korvataan 32 artiklan 2 kohdassa ilmaisu: ”31 päivään joulukuuta 2011” ilmaisulla: ”31 päivään joulukuuta 2013 tai uudessa asetuksessa säädettyyn päivämäärään asti sen mukaan, kumpi on aikaisempi.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

GYŐRI E.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 513/2011,
annettu 11 päivänä toukokuuta 2011,
luottoluokituslaitoksista annetun asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jacques de Larosièren johtaman korkean tason asiantuntijaryhmän 25 päivänä helmikuuta 2009 julkaisemassa, komission pyytämässä loppuraportissa todetaan, että Euroopan unionin finanssialan valvontakehystä on vahvistettava, jotta finanssikriisien riski pieneneisi ja jotta kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Siinä suositetaan pitkälle meneviä uudistuksia valvontarakenteeseen. Asiantuntijaryhmä katsoi myös, että olisi luotava Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa ja yksi arvopaperialaa varten, ja suosittelee Euroopan järjestelmäriskineuvoston perustamista.
- (2) Komissio esitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Elvytys Euroopassa”, että se ehdottaisi lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvojien järjestelmä, ja antoi tarkempaa tietoa tällaisen uuden valvontakehysten mahdollisesta rakenteesta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa ”Euroopan finanssivalvonta”, jossa tähdennettiin luottoluokituslaitosten valvonnan erityisyyttä.

(3) Eurooppa-neuvosto suositti 19 päivänä kesäkuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että perustettaisiin Euroopan finanssivalvontajärjestelmä, joka muodostuisi kansallisten finanssivalvojien verkostosta, joka toimisi yhteistyössä perustettavan kolmen uuden Euroopan valvontaviranomaisen kanssa. Euroopan finanssivalvontajärjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, vahvistamaan rajat ylittävien ryhmitymien valvontaa perustamalla valvontakollegioita ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssimarkkinoiden toimijoihin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia. Lisäksi komissiolla olisi edelleen oltava toimivalta valvoa perussopimusten ja erityisesti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen VII osaston I luvun yleisten kilpailusääntöjen noudattamista kyseisiä sääntöjä koskevien täytäntöönpanosäännösten mukaisesti.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽⁴⁾ on perustettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’.

(5) Arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivallan laajuus olisi määritettävä selvästi, jotta finanssimarkkinoiden toimijat tietäisivät, mikä viranomainen on toimivaltainen luottoluokituslaitosten toimialalla. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava yleinen toimivalta rekisteröintiin ja rekisteröityjen laitosten jatkuvaan valvontaan liittyvissä asioissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽⁵⁾ nojalla.

(6) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava yksin vastuussa luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta. Silloin, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on siirtänyt tiettyjä tehtäviä toimivaltaisille viranomaisille, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi edelleen oltava oikeudellisesti vastuussa. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten päälliköiden ja muun henkilöstön olisi osallistuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksentekoprosessiin asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti ja toimittava arvopaperimarkkinaviranomaisen elinten, kuten sen hallintoneuvoston tai sen sisäisten lautakuntien, jäseninä. Arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava yksinomainen valta tehdä yhteistyösopimuksia tietojenvaihdosta kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa. Siltä osin kuin toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksentekoprosessiin tai suorittavat tehtäviä arvopaperimarkkinaviranomaisen nimissä, niiden olisi kuuluttava näiden yhteistyösopimusten soveltamisen piiriin.

⁽¹⁾ EUVL C 337, 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 54, 19.2.2011, s. 37.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. joulukuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. huhtikuuta 2011.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁵⁾ EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (7) Sellaisten tietojen avoimuudella, joita luokituksen saaneen rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija antaa nimetyille luottoluokituslaitokselle, voi olla paljon mahdollista lisäarvoa markkinoiden toiminnan ja sijoittajansuojan kannalta. Siksi olisi mietittävä, miten parhaiten voitaisiin parantaa kaikkien rahoitusvälineiden luokitusten perustana olevien tietojen avoimuutta. Ensinnäkin tietojen ilmoittaminen muille rekisteröidyille tai sertifioituille luottoluokituslaitoksille todennäköisesti vahvistaa luottoluokituslaitosten välistä kilpailua, koska se voi erityisesti johtaa ilman toimeksiantoa annettujen luokitusten määrän kasvuun. Luokitusten antamisen ilman toimeksiantoa tulisi edistää sitä, että jokaisesta rahoitusvälineestä käytetään useampaa kuin yhtä luokitusta. Se myös todennäköisesti auttaa välttämään mahdollisia eturistiriitoja erityisesti käytettäessä ”liikkeeseenlaskija maksaa” -mallia ja parantaa luottoluokituslaitosten laatua. Toiseksi tällaisten tietojen ilmoittaminen koko markkinoille voisi myös parantaa sijoittajien mahdollisuutta kehittää omia riskianalyysejaan perustamalla asianmukaisen huolellisuutensa näihin lisätietoihin. Tällainen tietojen ilmoittaminen voisi myös johtaa siihen, että riippuvuus luottoluokituslaitosten antamista luottoluokituksista vähenee. Näiden perustavoitteiden saavuttamiseksi komission olisi analysoitava kysymyksiä perusteellisemmin tarkastelemalla edelleen tietojen ilmoittamista koskevan velvoitteen asianmukaista laajuutta, ottaen huomioon sen vaikutus paikallisiin arvopaperistamismarkkinoihin, vuoropuhelun eri osapuolten kanssa, markkinoiden ja sääntelyn kehittymisen valvonta sekä muilla lainkäyttöalueilla saadut kokemukset. Komission olisi tämän arvioinnin perusteella esitettävä asianmukaisia lainsäädäntöehdotuksia. Komission arviointien ja ehdotusten avulla olisi voitava määrittää avoimuutta koskevia uusia velvoitteita tavalla, joka vastaa parhaiten yleistä etua ja sijoittajansuojaa.
- (8) Koska luottoluokituksia käytetään koko unionissa, tavanomainen jako kotijäsenvaltion toimivaltaiseen viranomaiseen ja muihin toimivaltaisiin viranomaisiin sekä valvontakollegioiden harjoittaman koordinoinnin käyttö eivät ole kaikkein asianmukaisimpia menetelmiä luottoluokituslaitosten valvonnassa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamisen vuoksi tällaista rakennetta ei ole enää tarpeen pitää yllä. Rekisteröintimenettelyä olisi näin ollen järjeistettävä ja määräaikoja vastaavasti lyhennettävä.
- (9) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi vastattava luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja jatkuvasta valvonnasta, mutta sen ei tulisi vastata luottoluokituslaitosten käyttäjien valvonnasta. Näin ollen asianomaisen alakohtaisen lainsäädännön nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset vastaisivat edelleen sen valvonnasta, miten finanssilaitokset ja muut yhteisöt (kuten luottolaitokset, sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, jälleenvakuutusyhtiöt, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavat yritykset (yhteissijoitusyritykset), ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot), joita valvotaan kansallisella tasolla muiden finanssipalveluja koskevien direktiivien soveltamisen yhteydessä, käyttävät luottoluokituksia ja miten luottoluokituksia käytetään tarjousesitteissä.
- (10) Tarvitaan tehokas väline yhdenmukaisten teknisten standardien laatimiseksi, jotta voidaan helpottaa asetuksen (EY) N:o 1060/2009 päivittäistä soveltamista käytäntöön sekä varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä sijoittajan- ja kuluttajansuoja koko unionissa. Koska arvopaperimarkkinaviranomaisella on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia luonnokset teknisiksi standardeiksi.
- (11) Luottoluokituslaitosten alalla arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toimitettava komissiolle teknisten standardien luonnoksia, jotka koskevat tietoja, jotka luottoluokituslaitoksen on annettava rekisteröintihakemusta varten, tietoja, jotka luottoluokituslaitoksen on annettava sertifiointihakemusta varten ja joiden perusteella arvioidaan sen systeemistä merkitystä rahoitusmarkkinoiden vakauden tai luotettavuuden kannalta, sekä lisäksi sellaisten tietojen esittämistä – rakenne, muoto, tapa ja ilmoituskausi mukaan luettuina –, jotka luottoluokituslaitosten on julkistettava ja joiden avulla arvioidaan, ovatko luottoluokitusmenetelmät asetuksessa (EY) N:o 1060/2009 säädettyjen vaatimusten mukaisia, ja arvopaperimarkkinaviranomaisen suorittamaa jatkuvaa valvontaa varten luottoluokituslaitoksilta edellytetyjen säännöllisten luokitustietojen sisältöä ja muotoa. Teknisten sääntelystandardien luonnosten olisi oltava komission hyväksymiä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Kehittäessään teknisten standardien luonnoksia arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean jo antamat ohjeet ja päivitettävä ne, jos se katsoo sen asianmukaiseksi ja tarpeelliseksi asetuksen (EY) N:o 1060/2009 sisällön kannalta.
- (12) Aloilla, joihin teknisiä sääntelystandardeja ei sovelleta, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa ja saattaa ajan tasalle asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamista koskevia ohjeita, jotka eivät ole sitovia.
- (13) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sen olisi voitava vaatia pyynnön tai päätöksen nojalla kaikki tarpeelliset tiedot luottoluokituslaitoksilta, luottoluokitustoimintaan osallistuvilta henkilöiltä, luottoluokitelluilta yhteisöiltä ja niihin liittyviltä kolmansilta osapuolilta, kolmansilta osapuolilta, joille luottoluokituslaitokset ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja, sekä muilta henkilöiltä, jotka läheisesti ja merkittävästi liittyvät tai ovat muulla tavoin yhteydessä luottoluokituslaitoksiin tai luottoluokitustoimintaan. Näitä muita henkilöitä olisivat esimerkiksi luottoluokituslaitoksen henkilöstö, joka ei suoraan osallistu luottoluokitustoimintaan mutta jolla luottoluokituslaitoksessa suoritettavansa tehtävän vuoksi saattaa olla tärkeää tietoa tietystä tapauksesta. Myös yritykset, jotka ovat tarjonneet

luottoluokituslaitokselle palveluja, saattavat kuulua tähän ryhmään. Luottoluokitusta käyttävät yritykset eivät kuuluisi tähän ryhmään. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen vaatii tällaisia tietoja pyynnön nojalla, pyynnön kohde ei ole velvollinen antamaan tietoja, mutta jos se toimii näin vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saisi olla virheellisiä tai harhaanjohtavia. Tällaiset tiedot olisi annettava saataville viipymättä.

- (14) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi tehokkaasti käyttää valvontavaltuuksiaan, sillä olisi oltava oikeus suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.
- (15) Toimivaltaisten viranomaisten olisi ilmoitettava kaikki asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti vaadittavat tiedot, ja avustettava arvopaperimarkkinaviranomaista ja tehtävä yhteistyötä sen kanssa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja toimivaltaisten viranomaisten olisi myös tehtävä tiivistä yhteistyötä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen laitosten valvonnasta vastaavien, alakohhtaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava siirtää erityisiä valvontatehtäviä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle esimerkiksi silloin, kun valvontatehtävä vaatii paikallisten olojen tuntemusta ja niihin liittyvää kokemusta, joita on helpommin olemassa kansallisella tasolla. Mahdollisia tehtäviä, jotka olisi voitava siirtää, ovat erityisten tutkintatehtävien ja paikalla tehtävien tarkastusten suorittaminen. Ennen tehtävien siirtämistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kuultava asianomaista toimivaltaista viranomaista tehtävien siirtämiseen liittyvistä yksityiskohtaisista ehdoista, muun muassa siirrettävän tehtävän laajuudesta, tehtävän suorittamisen aikataulusta sekä tarvittavan tiedon välittämisestä arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi korvattava toimivaltaisille viranomaisille siirretyn tehtävän suorittaminen komission delegoituna säädöksenä hyväksymän maksuja koskevan asetuksen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ei kuitenkaan olisi voitava siirtää rekisteröintipäätöstä.
- (16) On tarpeen varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täytyvätkö luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset, ja pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta luokitusten käytön keskeyttämistä, jos luottoluokituslaitoksen katsotaan toistuvasti rikkovan asetusta (EY) N:o 1060/2009 vakavalla tavalla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi arvioitava pyyntö ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet.
- (17) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava määrätä uhkasakkoja, joiden avulla luottoluokituslaitokset pakote-

taan lopettamaan rikkomisen, antamaan arvopaperimarkkinaviranomaisen vaatimat täydelliset tiedot taikka suostumaan tutkimukseen tai paikalla suoritettavaan tarkastukseen.

- (18) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä luottoluokituslaitoksille sakkoja, kun ne sen mielestä ovat tahallaan tai tuottamuksellisesti rikkoneet asetusta (EY) N:o 1060/2009. Sakkojen olisi vastattava rikkomisten vakavuutta. Rikkomiset olisi jaettava eri ryhmiin, joille määrätään tietynsuuruisia sakkoja. Jotta voitaisiin laskea tiettyä rikkomista vastaava sakko, arvopaperimarkkinaviranomaisen pitäisi käyttää kaksivaiheista menetelmää, jossa määritetään sakon perusmäärä ja tarvittaessa perusmäärän mukauttaminen tietyillä kertoimilla. Perusmäärän määrittämisessä olisi otettava huomioon asianomaisen luottoluokituslaitoksen vuosittainen liikevaihto, ja mukautuksia olisi tehtävä suurentamalla tai pienentämällä perusmäärää käyttämällä erilaisia kertoimia tämän asetuksen mukaisesti.
- (19) Tällä asetuksella määritetään raskauttaviin tai lieventäviin olosuhteisiin liittyvät kertoimet, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen saisi tarvittavat välineet päättääkseen siitä, millainen sakko on oikeasuhteinen luottoluokituslaitoksen rikkomiseen nähden, kun otetaan huomioon tilanne, jossa rikkomiseen on syyllistytty.
- (20) Ennen sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevaa päätöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava menettelyn kohteina oleville henkilöille mahdollisuus tulla kuulluiksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.
- (21) Jäsenvaltioilla olisi edelleen oltava toimivalta vahvistaa ja panna täytäntöön sellaisia seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan silloin, kun finanssilaitokset ja muut yhteisöt rikkovat velvollisuuttaan käyttää sääntelytarkoituksiin ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 mukaisesti rekisteröityjen luottoluokituslaitosten antamia luottoluokituksia.
- (22) Asetuksella ei olisi luotava ennakkotapausta rahallisille tai ei-rahallisille seuraamuksille, joita Euroopan valvontaviranomaiset määräävät rahoitusmarkkinoiden toimijoille tai muille yrityksille muuntotyypiseen toimintaan liittyen.
- (23) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi pidättäydyttävä määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samojen tosiseikkojen tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn tuloksena.

- (24) Arvopaperimarkkinaviranomaisen määräämien sakkojen ja uhkasakkojen olisi oltava täytäntöönpanokelpoisia, ja niiden täytäntöönpanoon olisi sovellettava sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Lainkäyttöä riita-asioissa koskevat säännökset eivät sisällä rikosmenettelyä koskevia sääntöjä, mutta niiden olisi voitava sisältää hallinnollisia menettelysääntöjä.
- (25) Kun luottoluokituslaitos on syyllistynyt rikkomiseen, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet toteuttaa ainakin seuraavia valvontatoimenpiteitä: vaatia luottoluokituslaitosta lopettamaan rikkominen, keskeyttää luokitusten käyttö sääntelytarkoituksiin, kieltää väliaikaisesti luottoluokituslaitosta antamasta luokituksia ja – viimeisenä keinona – peruuttaa rekisteröinti, jos luottoluokituslaitos on vakavasti tai toistuvasti rikonut asetuksen (EY) N:o 1060/2009 säännöksiä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sovellettava valvontatoimenpiteitä ottaen huomioon rikkomisen luonne ja vakavuus sekä suhteellisuusperiaate. Ennen valvontatoimenpiteitä koskevan päätöksen tekemistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi varattava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus tulla kuulluksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.
- (26) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan sekä jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteiden periaatteita. Niinpä tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, mukaan lukien lehdistönvapautteen ja ilmaisunvapautteen tiedotusvälineissä liittyvät periaatteet ja niiden, jotka eivät puhu tai ymmärrä oikeudenkäynnin kieltä, oikeus tulkkaukseen ja käännöksiin, sillä se sisältyy oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan yleiseen oikeuteen.
- (27) Oikeusvarmuuden vuoksi on asianmukaista vahvistaa selkeät siirtymätoimenpiteet tiedostojen ja valmisteluasiakirjojen siirtämiseksi toimivaltaisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.
- (28) Toimivaltaisen viranomaisen luottoluokituslaitokselle myöntämän rekisteröinnin olisi oltava edelleen voimassa koko unionissa sen jälkeen, kun valvontavalta on siirretty toimivaltaisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.
- (29) Komissiolle olisi annettava valtuudet antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisia delegoituja säädöksiä niiden perusteiden muuttamisesta ja täsmäntämisestä, joilla arvioidaan kolmannen maan sääntely- ja valvontakehyksen vastaavuutta, jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden muutokset, maksuja koskevan asetuksen antaminen, sakkoja ja uhkasakkoja koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja asetuksen (EY) N:o 1060/2009 liitteiden muuttaminen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset myös asiantuntijatasolla.
- (30) Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat varhain ja jatkuvasti tietoja tarvittavista asiakirjoista.
- (31) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika olisi voitava tärkeillä aihealueilla pidentää kolmella kuukaudella. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi myös voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Tämä delegoitujen säädösten pikainen hyväksyminen on asianmukaista erityisesti silloin, kun on noudatettava määräaikoja, esimerkiksi silloin, kun perussäädöksessä asetetaan komissiolle määräaikoja delegoitujen säädösten antamiseksi.
- (32) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa, joka on Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätöksiäkirjan liitteenä, konferenssi pani merkille, että komissio aikoo vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla.
- (33) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY⁽¹⁾ sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn asetusta (EY) N:o 1060/2009 sovellettaessa.
- (34) Yksilön suoja henkilötietojen käsittelyn osalta kuuluu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ soveltamisalaan, ja asetusta sovelletaan kokonaisuudessaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 soveltamiseksi suoritettuun henkilötietojen käsittelyyn.

(1) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

(2) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

(35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat tehokkaan ja toimivan valvontakehyksen perustaminen luottoluokituslaitoksia varten siten, että luokitustoiminnan valvonta unionissa annetaan yhden ainoan valvontaviranomaisen tehtäväksi, keskitetyn asiointipisteen antaminen luottoluokituslaitoksille ja sääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen varmistaminen luottoluokituslaitosten osalta, vaan ne voidaan valvottavan luokitustoiminnan unionin laajuuden rakenteen ja valvottaviin luottoluokituslaitoksiin kohdistuvien vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(36) Luottoluokituslaitoksista annettua asetusta (EY) N:o 1060/2009 olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1060/2009 muutokset

Muutetaan asetus (EY) N:o 1060/2009 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

- ”p) ’toimivaltaisilla viranomaisilla’ kunkin jäsenvaltion 22 artiklan mukaisesti nimeämiä viranomaisia;
- q) ’alakohtaisella lainsäädännöllä’ 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja unionin säädöksiä;
- r) ’alakohtaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla’ asianomaisen alakohtaisen lainsäädännön nojalla nimettyjä kansallisia toimivaltaisia viranomaisia, joiden tehtävänä on valvoa luottolaitoksia, sijoituspalveluyrityksiä, vakuutusyhtiöitä, jälleenvakuutusyhtiöitä, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset), ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia ja vaihtoehtoisia sijoitusrahastoja.”

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen luottolaitokset, direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettujen sijoituspalveluyritykset, vakuutusyhtiöt, joihin sovelletaan muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettua ensimmäistä neuvoston direktiiviä 73/239/ETY (*), henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettussa Euroopan par-

lamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/83/EY (**) tarkoitettujen vakuutusyhtiöt, jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/68/EY (***) tarkoitettujen jälleenvakuutusyhtiöt, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/65/EY (****) tarkoitettujen yhteissijoitusyritykset, direktiivissä 2003/41/EY tarkoitettujen ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavat laitokset ja vaihtoehtoiset sijoitusrahastot voivat käyttää luottoluokituksia sääntelytarkoituksiin ainoastaan, jos ne on antanut unioniin sijoittautunut ja tämän asetuksen mukaisesti rekisteröity luottoluokituslaitos.

(*) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

(**) EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

(***) EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

(****) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.”

b) Muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) Korvataan b, c ja d alakohta seuraavasti:

”b) luottoluokituslaitos on tarkistanut ja pystyy jatkuvasti osoittamaan Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 (*) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’, että vahvistettavan luottoluokituksen antamiseen johtaneessa kolmannen maan luottoluokituslaitoksen luottoluokituslaitoksen noudatetaan vähintään yhtä tiukkoja vaatimuksia kuin 6–12 artiklassa säädetyt vaatimukset;

c) arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta arvioida ja seurata sitä, miten kolmanteen maahan sijoittautunut luottoluokituslaitos noudattaa b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, ei ole rajoitettu;

d) luottoluokituslaitos antaa pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voi valvoa jatkuvasti tämän asetuksen vaatimusten noudattamista;

(*) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.”

ii) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja asiaankuuluvan kolmanteen maahan sijoittautuneen luottoluokituslaitoksen valvontaviranomaisen välillä on voimassa asianmukainen yhteistyöjärjestely. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että kyseisessä yhteistyöjärjestelyssä tarkennetaan vähintään:

i) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja asianomaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen luottoluokituslaitoksen valvontaviranomaisen välisessä tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi; ja

ii) valvontatoimien koordinoitimenettelyt, joiden avulla arvopaperimarkkinaviranomainen voi jatkuvasti seurata vahvistettavan luottoluokituksen antamiseen johtavaa luottoluokistustoimintaa.”

3) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luottoluokituslaitos voi hakea sertifiointia. Hakemus on tehtävä arvopaperimarkkinaviranomaiselle 15 artiklan asianomaisten säännösten mukaisesti.”

b) Korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen tutkii sertifiointia koskevan hakemuksen ja päättää siitä 16 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Sertifiointipäätös tehdään tämän artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädettyjen perusteiden mukaisesti.”

c) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu luottoluokituslaitos voi myös hakea erikseen poikkeusta:

a) tapauskohtaisesti liitteessä I olevan A jakson sekä 7 artiklan 4 kohdan joidenkin tai kaikkien vaatimusten noudattamisesta, jos luottoluokituslaitos pystyy osoittamaan, että vaatimukset eivät ole oikeassa suhteessa sen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen eivätkä luottoluokitusten antamisen luonteeseen ja laajuuteen;

b) fyysistä läsnäoloa unionissa koskevasta vaatimuksesta, jos tällainen vaatimus olisi tarpeettoman vaivalloinen, eikä se ole oikeassa suhteessa sen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen sekä luottoluokitusten antamisen luonteeseen ja laajuuteen.

Luottoluokituslaitoksen on toimitettava ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdan mukaisia poikkeuksia koskeva hakemus yhdessä sertifiointia koskevan hakemuksen kanssa. Hakemusta arvioidessaan arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava huomioon 1 kohdassa tarkoitettujen luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus, luottoluokitusten antamisen luonne ja laajuus sekä luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten vaikutus yhden tai useamman jäsenvaltion finanssimarkkinoiden vakauteen ja luotettavuuteen. Näiden seikkojen perusteella arvopaperimarkkinaviranomainen voi myöntää poikkeuksen 1 kohdassa tarkoitettulle luottoluokituslaitokselle.”

d) Poistetaan 5 kohta.

e) Korvataan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Rahoitusmarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi komissio hyväksyy 38 a artiklan mukaisesti sekä 38 b ja 38 c artiklan ehtoja noudattaen delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä tämän kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjen perusteiden tarkentamiseksi tai muuttamiseksi.”

f) Korvataan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden, joiden oikeudellisten ja valvontakehysten on katsottu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti, asiaankuuluvien valvontaviranomaisten kanssa. Tällaisissa järjestelyissä on tarkennettava vähintään

a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja asiaankuuluvien kolmansien maiden asiaankuuluvien valvontaviranomaisten välisessä tietojenvaihdossa käytettävä mekanismi; ja

b) valvontatoiminnan koordinoitua koskevat menettelyt.

8. Tämän asetuksen 20 ja 24 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin sertifiointeihin luottoluokituslaitoksiin ja niiden antamiin luottoluokituksiin.”

4) Muutetaan 6 artiklan 3 kohta seuraavasti:

a) Korvataan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”3. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi luottoluokituslaitoksen pyynnöstä vapauttaa luottoluokituslaitoksen liitteessä I olevan A jakson 2, 5 ja 6 kohdan sekä 7 artiklan 4 kohdan vaatimusten noudattamisesta, jos luottoluokituslaitos pystyy osoittamaan, että vaatimukset eivät ole oikeassa suhteessa sen liiketoiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen eivätkä luottoluokitusten antamisen luonteeseen ja laajuuteen ja että”.

b) Korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos kyseessä on luottoluokituslaitosten ryhmä, arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että ryhmään kuuluu vähintään yksi luottoluokituslaitos, jota ei ole vapautettu noudattamasta liitteessä I olevan A jakson 2, 5 ja 6 kohdan sekä 7 artiklan 4 kohdan vaatimuksia.”

5) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Ulkoistaminen

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentäisi olennaisesti luottoluokituslaitoksen sisäisen valvonnan laatua ja arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuuksia seurata, miten luottoluokituslaitos täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.”

6) Korvataan 10 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Luottoluokituslaitoksen on varmistettava, että se ei käytä arvopaperimarkkinaviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen nimeä siten, että tämä voitaisiin tulkita osoitukseksi tai viitteeksi siitä, että arvopaperimarkkinaviranomainen tai muu toimivaltainen viranomainen on vahvistanut tai hyväksynyt luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset tai luottoluokitustoiminnan.”

7) Korvataan 11 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Luottoluokituslaitosten on pantava arvopaperimarkkinaviranomaisen perustamassa keskustietokannassa saataville tiedot aikaisemmasta toiminnastaan, mukaan luetuna tiedot luokitusten muuttamisvälistä, ja aikaisemmin antamistaan luottoluokituksesta ja niiden muutoksista. Luottoluokituslaitosten on toimitettava tiedot tähän keskustietokantaan arvopaperimarkkinaviranomaisen määräämässä vakio muodossa. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava nämä tiedot julkisesti saataville ja julkaistava vuosittain yhteenveto havaituista tärkeimmistä kehitysuunnista.

3. Luottoluokituslaitoksen on toimitettava vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta arvopaperimarkkinaviranomaiselle liitteessä I olevan E jakson II osan 2 kohdassa mainittuja seikkoja koskevat tiedot.”

8) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Rekisteröinti on voimassa koko unionin alueella sen jälkeen, kun 16 artiklan 3 kohdassa tai 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemä päätös rekisteröidä luottoluokituslaitos on tullut voimaan.”

b) Korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Luottoluokituslaitosten on ilmoitettava ilman tarpeetonta viivytystä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista ja myös sivuliikkeen perustamisesta tai lopettamisesta unionissa.”

c) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on rekisteröitävä luottoluokituslaitos, jos se toteaa hakemuksen käsittelyn perusteella, että luottoluokituslaitos täyttää tässä asetuksessa luottoluokitusten antamiselle säädetyt edellytykset ottaen huomioon 4 ja 6 artiklan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 16 ja 17 artiklan soveltamista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen ei saa asettaa rekisteröinnille sellaisia lisävaatimuksia, joista ei säädetä tässä asetuksessa.”

9) Korvataan 15–21 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Luottoluokituslaitoksen on tehtävä rekisteröintihakemus arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Hakemuksessa on oltava liitteessä II mainittuja seikkoja koskevat tiedot.

2. Jos rekisteröintihakemuksen tekee luottoluokituslaitosten ryhmä, ryhmän on valtuutettava yksi jäsenistään toimittamaan hakemus ryhmän puolesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Valtuutetun luottoluokituslaitoksen on toimitettava tiedot liitteessä II mainituista seikoista kunkin ryhmän jäsenen osalta.

3. Luottoluokituslaitoksen on esitettävä hakemuksensa millä tahansa unionin toimielinten virallisella kielellä. Muuhun arvopaperimarkkinaviranomaisen sekä luottoluokituslaitosten ja niiden henkilöstön väliseen viestintään sovelletaan Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15 päivänä huhtikuuta 1958 annetun asetuksen N:o 1 (*) säännöksiä soveltuvin osin.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on kahdenkymmenen työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, jossa luottoluokituslaitoksen on toimitettava lisätiedot.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä luottoluokituslaitokselle.

16 artikla

Luottoluokituslaitoksen rekisteröintihakemuksen käsittely arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 45 työpäivän kuluessa 15 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoituksesta tutkittava luottoluokituslaitoksen rekisteröintihakemus sen perusteella, täyttäväkö luottoluokituslaitos tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi jatkaa tutkimisaikaa 15 työpäivällä erityisesti, jos luottoluokituslaitos.

a) aikoo vahvistaa luottoluokituksia 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla;

b) aikoo käyttää ulkoistamista; tai

c) pyytää vapautusta säännösten noudattamisesta 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 45 työpäivän kuluessa tai, jos sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa, 60 työpäivän kuluessa 15 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä kaikilta osin perusteltu, rekisteröinnin hyväksymistä tai sen epäämistä koskeva päätös.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti tekemä päätös tulee voimaan viidentenä työpäivän sen jälkeen, kun se on tehty.

17 artikla

Luottoluokituslaitoksen ryhmän rekisteröintihakemuksen käsittely arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 55 työpäivän kuluessa 15 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoituksesta tutkittava luottoluokituslaitosten ryhmän rekisteröintihakemukset sen perusteella, täyttävätkö luottoluokituslaitokset tässä asetuksessa säädetty edellytykset.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi jatkaa tutkimisaikaa 15 työpäivällä erityisesti, jos jokin ryhmän luottoluokituslaitos:

a) aikoo vahvistaa luottoluokituksia 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

b) aikoo käyttää ulkoistamista; tai

c) pyytää vapautusta säännösten noudattamisesta 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 55 työpäivän kuluessa tai, jos sovelletaan tämän artiklan 2 kohtaa, 70 työpäivän kuluessa 15 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu ilmoituksesta tehtävä kunkin ryhmään kuuluvan luottoluokituslaitoksen osalta kaikilta osin perusteltu yksittäinen rekisteröinnin hyväksymistä tai sen epäämistä koskeva päätös.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 3 kohdan mukaisesti tekemä päätös tulee voimaan viidentenä työpäivän sen jälkeen, kun se on tehty.

18 artikla

Luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin hyväksymistä, rekisteröinnin epäämistä tai rekisteröinnin peruuttamista koskevasta päätöksestä ilmoittaminen sekä rekisteröityjen luottoluokituslaitosten luettelon julkaiseminen

1. Viiden työpäivän kuluessa siitä, kun päätös on tehty 16, 17 tai 20 artiklan nojalla, arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava päätöksestään asianomaiselle luottoluokituslaitokselle. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen kieltäytyy rekisteröimästä luottoluokituslaitosta tai peruuttaa luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin, sen on päätökseensä perusteltava kielteinen kantansa kaikilta osin.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava komissiolle, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 (**) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'pankkiviranomainen', Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (***) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', toimivaltaisille viranomaisille ja alakohtaisille toimivaltaisille viranomaisille 16, 17 tai 20 artiklan nojalla tekemistään päätöksistä.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä luottoluokituslaitoksista. Luettelo on päivitettävä viiden työpäivän kuluessa siitä, kun päätös on tehty 16, 17 tai 20 artiklan nojalla. Komissio julkaisee päivitetyn luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 30 päivän kuluessa tällaisesta päivityksestä.

19 artikla

Rekisteröinti- ja valvontamaksut

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen perii luottoluokituslaitoksilta maksuja tämän asetuksen sekä 2 kohdassa tarkoitettua maksuja koskevan asetuksen mukaisesti. Maksuilla on katettava kokonaan luottoluokituslaitosten rekisteröinnistä ja valvonnasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuvat menot sekä korvattava mahdolliset kustannukset, joita toimivaltaisille viranomaisille voi aiheutua tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta, erityisesti 30 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä.

2. Komissio antaa maksuja koskevan asetuksen. Siinä vahvistetaan erityisesti maksutyypit, perusteet maksujen perimiselle, maksujen määrä ja maksutavat sekä se, miten arvopaperimarkkinaviranomainen on korvattava mahdolliset kustannukset, joita toimivaltaisille viranomaisille voi aiheutua tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta, erityisesti 30 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä.

Luottoluokituslaitokselta perittävän maksun määrän on katettava kaikki hallinnolliset kustannukset, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luottoluokituslaitoksen liikevaihtoon.

Komissio hyväksyy ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen maksuja koskevan asetuksen 38 a artiklan mukaisesti ja 38 b ja 38 c artiklan ehtoja noudattaen delegoidulla säädöksellä.

20 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Sanotun kuitenkin rajoittamatta 24 artiklan soveltamista arvopaperimarkkinaviranomaisen on peruutettava luottoluokituslaitoksen rekisteröinti, jos luottoluokituslaitos:

- a) nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole antanut luottoluokitusta kuuden edellisen kuukauden aikana;
- b) on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla; tai
- c) ei enää täytä rekisteröinnin edellytyksiä.

2. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kyseisen luottoluokituslaitoksen antamia luottoluokituksia käytetään, katsoo, että jokin 1 kohdan ehtoista on täytynyt, se voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täytyvätkö luottoluokituslaitoksen rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla peruuttamatta kyseisen luottoluokituslaitoksen rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

3. Rekisteröinnin peruuttamista koskeva päätös tulee viipymättä voimaan koko unionissa, jollei 24 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luottoluokitusten käyttöön sovellettavasta siirtymäkaudesta muuta johdu.

II OSASTO

ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAISEN HARJOITTAMA VALVONTA

21 artikla

ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAINEN

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 25 a artiklan soveltamista.

2. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava ohjeet arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisten ja alakohtaisten toimivaltaisten viranomaisten välisestä yhteistyöstä tämän asetuksen ja alakohtaisen lainsäädännön soveltamiseksi sekä tehtävien siirtämiseen liittyvistä menettelyistä ja yksityiskohtaisista ehtoista ja päivitettävä niitä.

3. Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen esittää ja päivittää yhteistyössä pankkiviranomaisen ja vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen kanssa viimeistään 7 päivänä kesäkuuta 2011 ohjeita, jotka koskevat tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vahvistamismenettelyn soveltamista.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on viimeistään 2 tammikuuta 2012 ehdotettava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10 artiklan mukaisesti komission hyväksyttäväksi teknisten sääntelystandardien luonnoksia seuraavista aiheista:

- a) tiedot, jotka luottoluokituslaitoksen on annettava liitteen II mukaisessa rekisteröintihakemuksessaan;
- b) tiedot, jotka luottoluokituslaitoksen on annettava sertifiointihakemusta varten ja joiden perusteella arvioidaan sen systeemistä merkitystä 5 artiklassa tarkoitettujen rahoitusmarkkinoiden vakauden ja luotettavuuden kanalta;
- c) sellaisten tietojen esittäminen, rakenne, muoto, tapa ja ilmoituskausi mukaan luettuina, jotka luottoluokituslaitosten on julkistettava 11 artiklan 2 kohdan ja liitteessä I olevan E jakson II osan 1 kohdan mukaisesti;
- d) sen arvioiminen, ovatko luottoluokitusmenetelmät 8 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaiset;
- e) arvopaperimarkkinaviranomaisen suorittamaa jatkuvaa valvontaa varten luottoluokituslaitoksilta edellytettävien säännöllisten luokitustietojen sisältö ja muoto.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava vuosittain ja ensimmäisen kerran viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 kertomus tämän asetuksen soveltamisesta. Kertomuksessa on erityisesti oltava arviointi siitä, miten tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyt luottoluokituslaitokset ovat panneet liitteen I täytäntöön.

6. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on esitettävä vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus toteutetuista valvontatoimista ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tämän asetuksen nojalla määräämistä seuraamuksista, mukaan luettuina sakot ja uhkasakot.

7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on tehtävä yhteistyötä pankkiviranomaisen ja vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen kanssa tehtäviensä suorittamisessa ja kuultava niitä, ennen kuin se antaa ja saattaa ajan tasalle ohjeita ja ehdottaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia.

(*) EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

(**) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

(***) EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48."

10) Lisätään artikla seuraavasti:

”22 a artikla

Toteutumatestivelvoitteen noudattamisen tarkastelu

1. Harjoittaessaan tämän asetuksen mukaisesti rekisteröityjen luottoluokituslaitosten jatkuvaa valvontaa arvopaperimarkkinaviranomaisen on tarkasteltava säännöllisesti 8 artiklan 3 kohdan noudattamista.

2. Sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan soveltamista arvopaperimarkkinaviranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastelun yhteydessä myös:

- a) tarkasteltava, miten luottoluokituslaitokset suorittavat toteutumatestejä;
- b) arvioitava tällaisten toteutumatestien tuloksia; ja
- c) tarkastettava, että luottoluokituslaitoksilla on käytettävissä prosessit, joiden avulla toteutumatestien tulokset voidaan ottaa huomioon niiden luokitusmenetelmissä.”

11) Korvataan 23–27 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Luokitusten ja menetelmien sisältöön puuttumatta jättäminen

Hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään arvopaperimarkkinaviranomainen, komissio tai jäsenvaltion viranomaiset eivät saa puuttua luottoluokitusten eivätkä luottoluokitusmenetelmien sisältöön.

23 a artikla

23 b–23 d artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö

Arvopaperimarkkinaviranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehen tai sen valtuuttaman muun henkilön 23 b–23 d artiklan mukaisesti saamia valtuuksia ei voida käyttää niin, että vaaditaan lakisääteisen salassapito-velvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen tai asiakirjojen julkistamista.

23 b artikla

Tiedonsaantia koskevat pyynnöt

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyynnöllä tai päätöksellä vaatia luottoluokituslaitoksia, luottoluokitus toimintaan osallistuvia henkilöitä, luottoluokiteltuja yhteisöjä ja asianomaisia kolmansia osapuolia, joille luottoluokituslaitokset ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja ja toimintaa, sekä henkilöitä, jotka läheisesti ja merkittävästi liittyvät tai ovat muulla tavoin yhteydessä luottoluokituslaitoksiin tai luottoluokitus toimintaan, antamaan kaikki tiedot, jotka se tarvitsee tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseen.

2. Lähettäessään 1 kohdan mukaisen tietojensaantia koskevan pyynnön arvopaperimarkkinaviranomaisen on

- a) viitattava tähän artiklaan, joka toimii pyynnön oikeusperustana;
- b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;
- c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;
- d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;
- e) ilmoitettava henkilölle, jolta näitä tietoja pyydetään, että se ei ole velvollinen antamaan tietoja, mutta jos se vastaa pyyntöön vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saa olla virheellisiä tai harhaanjohtavia;
- f) ilmoitettava sakosta, josta säädetään 36 a artiklassa, yhdessä liitteessä III olevan II jakson 7 kohdan kanssa, sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Vaatiessaan 1 kohdan mukaisesti toimittamaan tietoja päätöksen nojalla arvopaperimarkkinaviranomaisen on

- a) viitattava tähän artiklaan, joka toimii pyynnön oikeusperustana;
- b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;
- c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;
- d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;
- e) ilmoitettava 36 b artiklassa säädetyistä uhkasakoista sen varalta, että pyydettyjä tietoja ei toimiteta täydellisinä;
- f) ilmoitettava sakosta, josta säädetään 36 a artiklassa, yhdessä liitteessä III olevan II jakson 7 kohdan kanssa, sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia; ja
- g) ilmoitettava oikeudesta hakea päätökseen muutosta valituslautakunnalta ja oikeudesta viedä päätös unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai näiden edustajien sekä oikeushenkilöiden ja oikeuskelpoisuutta vailla olevien yhteenliittymien osalta henkilöt, joilla lain tai sääntöjen mukaan on kelpoisuus edustaa niitä, ovat velvoitetut antamaan pyydetty tiedot. Asianmukaisesti valtuutetut lakimiehet voivat antaa pyydetty tiedot valtuuttajan nimissä. Viimeksi mainitulla säilyy kuitenkin täysi vastuu, jos annetut tiedot eivät ole täydellisiä tai ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viipymättä pyyntönsä tai päätöksensä jäljennöksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä, joita tietojensaantipyynnö koskee, on kotipaikka tai jonne ne ovat sijoittautuneet.

23 c artikla

Yleiset tutkimukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa kaikki tarpeelliset 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tarkastukset. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehille ja sen valtuuttamille muille henkilöille on annettava valtuudet:

- a) tutkia kaikki asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, joilla on merkitystä sen tehtävien suorittamisessa riippumatta välineestä, jolle ne on tallennettu;
- b) ottaa tai hankkia oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita kyseisistä asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;
- c) haastaa ja kutsua kuultavaksi kenet tahansa 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilön tai sen edustajan tai henkilöstön pyytääkseen näiltä suullisia tai kirjallisia selvityksiä tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvistä tosiseikoista tai asiakirjoista ja tallentaa vastaukset;
- d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa luonnollista tai oikeushenkilöä tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;
- e) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tutkimusten suorittamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiesten ja muiden sen valtuuttamien henkilöiden on oikeuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritellään tutkimuksen kohde ja tarkoitus. Lisäksi valtuutuksessa on ilmoitettava 36 b artiklassa säädetyistä uhkasakoista sen varalta, että pyydettyjä asiakirjoja, tietoja, menettelyjä ja muuta aineistoa taikka 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin annettuja vastauksia ei toimiteta lainkaan tai niitä ei toimiteta täydellisinä, sekä 36 a artiklassa, yhdessä liitteessä III olevan II jakson 8 kohdan kanssa, säädetyistä sakoista sen varalta, että 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Edellä 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksellä käynnistettyihin tutkimuksiin. Päätöksessä on mainittava tutkimuksen kohde ja tarkoitus, 36 b artiklassa säädetyt uhkasakot, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevat oikeussuojakeinot sekä oikeus viedä päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on hyvässä ajoin ennen tutkimusta annettava tieto tutkimuksesta ja sitä suorittamaan valtuutettujen henkilöiden henkilöllisyydestä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tutkimus on tarkoitus suorittaa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustettava kyseisiä valtuutettuja henkilöitä näiden tehtävien hoitamisessa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat pyynnöstä myös osallistua tutkimuksiin.

5. Jos 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu puhelin- ja tietoliikennetietoja koskeva pyyntö edellyttää kansallisten sääntöjen mukaisesti oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydettävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

6. Jos 5 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydetään, kansallisen oikeusviranomaisen tarkastaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkoimenpiteet eivät ole tutkimusten kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohdaisia selvityksiä erityisesti niistä perusteista, joita arvopaperimarkkinaviranomaisella on epäillä tämän asetuksen rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuudesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan saattaa kyseenalaiseksi tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitettaisiin arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyllä menettelyllä mukaisesti.

23 d artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden tiloissa kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset. Milloin tarkastusten moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakoilmoitusta.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehillä ja muilla henkilöillä, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuudet päästä tutkimuksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liikeiloihin ja maa-alueille arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemän päätöksen mukaisesti, ja heillä on kaikki 23 c artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpito tai asiakirjat siksi ajaksi ja siltä osin, kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiesten ja muiden henkilöiden, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on oikeuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritellään tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä 36 b artiklassa säädetyt uhkasakot sen varalta, että kyseiset henkilöt eivät suostu tarkastukseen. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa tarkastuksesta hyvissä ajoin ennen sen suorittamista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella tarkastus on määrä suorittaa.

4. Edellä 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksellä määrättyihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Päätöksessä on mainittava tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä päivä, jona tarkastus alkaa, ja ilmoitettava 36 b artiklassa säädetyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevat oikeussuojakeinot sekä oikeus viedä päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee kyseiset päätökset kuultuaan sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa tarkastus on määrä suorittaa.

5. Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten ja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamien tai nimeämien henkilöiden, jossa tarkastus on määrä suorittaa, on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä aktiivisesti avustettava arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehiä ja muita arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamia henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetyt valtuudet. Myös asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat pyynnöstä osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös pyytää toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan tässä artiklassa ja 23 c artiklan 1 kohdassa säädetyjä erityisiä tutkimustehtäviä ja paikalla tehtäviä tarkastuksia. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla on samat tässä artiklassa ja 23 c artiklan 1 kohdassa säädetyt valtuudet kuin arvopaperimarkkinaviranomaisella.

7. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut, toteavat, että henkilö vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava heille tarvittavaa apua ja pyydyttävä tarvittaessa poliisin tai vastaavan lainvalvontaviranomaisen virka-apua, jotta he voivat suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen.

8. Jos 1 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 7 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisten sääntöjen mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydyttävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistimenpiteenä.

9. Edellä 8 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydyttäessä kansallisen oikeusviranomaisen on tarkastettava, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkotoimenpiteet eivät ole tarkastuksen kohteena.

seen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkotoimenpiteiden oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen epäilee tämän asetuksen rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkotoimenpiteiden kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei voi kuitenkaan tarkastella uudelleen tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta valvoo ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyä menettelyä noudattaen.

23 e artikla

Menettelysäännöt valvontatoimenpiteiden toteuttamiseksi ja sakkojen määräämiseksi

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen havaitsee tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan vakavia osoituksia sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat muodostaa yhden tai useamman liitteessä III luetelluista rikkomisista, arvopaperimarkkinaviranomaisen on nimettävä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisältä riippumaton tutkiva virkamies asiaa tutkimaan. Tutkiva virkamies ei saa osallistua eikä saa olla osallistunut asianomaisen luottolukituslaitoksen suorassa tai epäsuorassa valvonnassa tai rekisteröintimenettelyssä, ja hänen on tehtäviään suorittaessaan oltava riippumaton arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostosta.

2. Tutkiva virkamies tutkii väitetyt rikkomiset ottaen huomioon tutkimusten kohteena olevien henkilöiden esittämät huomiot, ja hän esittää havainnoistaan täydellisen asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostolle.

Tehtäviensä hoitamiseksi tutkiva virkamies voi käyttää valtuutta vaatia tietoja 23 b artiklan mukaisesti sekä valtuutta suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia 23 c ja 23 d artiklan mukaisesti. Näitä valtuuksia käyttäessään tutkivan virkamiehen on noudatettava 23 a artiklaa.

Tehtäviään hoitaessaan tutkivalla virkamiehellä on oikeus saada kaikki arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimintansa puitteissa keräämät asiakirjat ja tiedot.

3. Tutkiva virkamies, joka on saattanut tutkimuksensa päätökseen, antaa tutkimusten kohteena olleille henkilöille tilaisuuden tulla kuulluiksi tutkimuksen kohteena olevista asioista ennen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostolle. Tutkiva virkamies perustaa havaintonsa yksinomaan tosiseikkoihin, joista tutkinnan kohteena olevilla henkilöillä on ollut mahdollisuus esittää huomautuksensa.

Tämän artiklan mukaisten tutkimusten aikana on kunnioitettava täysin asianomaisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

4. Toimittaessaan havainnot sisältävän asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostolle, tutkiva virkamies ilmoittaa siitä tutkimusten kohteena oleville henkilöille. Tutkimusten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus saada asiakirja-aineisto edellyttäen, että muiden henkilöiden oikeudet otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu kolmansia osapuolia koskeviin luottamuksellisiin tietoihin.

5. Tutkivan virkamiehen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston perusteella ja kuultuaan 25 ja 36 c artiklan mukaisesti tutkimusten kohteena olevia henkilöitä, jos nämä ovat sitä pyytäneet, arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto päättää, ovatko tutkimuksen kohteena olevat henkilöt syyllistyneet yhteen tai useampaan liitteessä III mainittuun rikkomiseen, ja jos ovat, toteuttaa valvontatoimenpiteen 24 artiklan mukaisesti ja määrää sakon 36 a artiklan mukaisesti.

6. Tutkiva virkamies ei osallistu asian käsittelyyn arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvostossa eikä puutu muullakaan tavalla arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston päätöksentekoprosessiin.

7. Komissio antaa lisää menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan oikeuden käytöstä, mukaan luettuina puolustautumisoikeuksia koskevat säännökset, väliaikaiset säännökset ja sakkojen tai uhkasakkojen perimistä koskevat säännökset, sekä antaa yksityiskohtaiset säännöt seuraamusten määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisajoista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut säännöt hyväksytään 38 a artiklan mukaisesti ja 38 b ja 38 c artiklan ehtoja noudattaen delegoiduilla säädöksillä.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asian asianomaisten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi syytetöimiä varten, jos se tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoidaessaan havaitsee vakavia osoituksia sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat muodostaa rikoksen. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomainen pidättäytyy määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samojen tosiseikkojen tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn tuloksena.

24 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimenpiteet

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto toteaa 23 e artiklan 5 kohdan mukaisesti, että luottoluoki-

tuslaitos on syyllistynyt johonkin liitteessä III lueteltuun rikkomiseen, sen on tehtävä ainakin yksi seuraavista päätöksistä:

- a) luottoluokituslaitoksen rekisteröinti peruutetaan;
- b) luottoluokituslaitokselle asetetaan unionin laajuinen tilapäinen kielto antaa luottoluokituksia, kunnes rikkominen on lopetettu;
- c) luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten käyttö sääntelytarkoituksiin määrätään keskeytettäväksi kaikkialla unionissa, kunnes rikkominen on lopetettu;
- d) kyseistä luottoluokituslaitosta vaaditaan lopettamaan rikkominen;
- e) päätetään antaa julkisia ilmoituksia.

2. Tehdessään 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston on otettava huomioon rikkomisen luonne ja vakavuus, seuraavat seikat mukaan luettuina:

- a) rikkomisen kesto ja toistumistiheys;
- b) se, onko rikkominen paljastanut vakavia tai järjestelmään liittyviä heikkouksia yrityksen menettelyissä, hallintajärjestelmissä tai sisäisissä tarkastuksissa;
- c) se, helpottiko tai aiheuttiko rikkominen talousrikollisuutta tai liittyikö rikkominen siihen muulla tavoin;
- d) se, oliko rikkominen tahallinen tai tuottamuksellinen.

3. Ennen 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemistä arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston on ilmoitettava asiasta pankkiviranomaiselle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

4. Luottoluokitusten käyttöä sääntelytarkoituksiin voidaan jatkaa 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettujen päätösten tekemisen jälkeen enintään:

- a) kymmenen työpäivän ajan arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen julkistamisesta 5 kohdan mukaisesti, jos muut tämän asetuksen nojalla rekisteröidyt luottoluokituslaitokset ovat antaneet saman rahoitusvälineen tai saman yhteisön luottoluokituksia; tai
- b) kolmen kuukauden ajan arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen julkistamisesta 5 kohdan mukaisesti, jolleivät muut tämän asetuksen nojalla rekisteröidyt luottoluokituslaitokset ole antaneet saman rahoitusvälineen tai saman yhteisön luottoluokituksia.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto voi pidentää, myös pankkiviranomaisen tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä, ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua määräaika kolmella kuukaudella poikkeustapauksissa, joihin liittyy markkinahäiriön tai rahoitusalan epävakauden riski.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston on viipymättä ilmoitettava 1 kohdan nojalla tehdyistä päätöksistä asianomaiselle luottoluokituslaitokselle ja annettava tällaiset päätökset tiedoksi toimivaltaisille viranomaisille ja alakohtaisille toimivaltaisille viranomaisille, komissiolle, pankkiviranomaiselle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Sen on julkistettava tällaiset päätökset verkkosivustollaan 10 työpäivän kuluessa päivästä, jona päätös on tehty.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston julkistaessa päätöksensä ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen on myös julkisesti ilmoitettava luottoluokituslaitoksen oikeudesta valittaa päätöksestä ja tapauksen mukaan siitä, että tuollainen valitus on tehty, mainiten samalla, että kyseisellä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta, sekä valituslautakunnan mahdollisuudesta keskeyttää riitautetun päätöksen soveltaminen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

25 artikla

Asianomaisten kuuleminen

1. Ennen 24 artiklan 1 kohdan mukaisten päätösten tekoa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston on annettava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus esittää huomautuksensa arvopaperimarkkinaviranomaisen toteamista seikoista. Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto perustaa päätöksensä yksinomaan niihin todettuihin seikkoihin, joista henkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tarvitaan kiireellisiä toimia estämään merkittävän ja välittömän vahingon koittaminen rahoitusjärjestelmälle. Siinä tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto voi tehdä väliaikaisen päätöksen, ja sen on annettava kyseisille henkilöille tilaisuus esittää huomautuksensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksensä.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin niiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Henkilöillä on oltava oikeus tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin.”

”25 a artikla

Alakohtaiset toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat 4 artiklan 1 kohdan valvonnasta ja täytäntöönpanosta (luottoluokitusten käyttö)

Alakohtaisten toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 4 artiklan 1 kohdan valvonnasta ja täytäntöönpanosta asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti.

III OSASTO

ARVOPAPERIMARKKINAVIRANOMAISEN, TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN JA ALAKOHTAISTEN TOIMIVALTAISTEN VIRANOMAISTEN VÄLINEN YHTEISTYÖ

26 artikla

Yhteistyövelvollisuus

Arvopaperimarkkinaviranomaisen, pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisten ja alakohtaisten toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä silloin, kun se on tarpeen tämän asetuksen ja asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön soveltamiseksi.

27 artikla

Tietojenvaihto

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisten ja alakohtaisten toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niiden tämän asetuksen ja asiaankuuluvan alakohtaisen lainsäädännön mukaisten tehtävien hoitamiseksi.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi toimittaa keskuspankeille, Euroopan keskuspankkijärjestelmälle ja Euroopan keskuspankille, näiden toimiessa rahapolitiikasta vastaavina viranomaisina, sekä Euroopan järjestelmäriskikomitealle ja tarvittaessa muille maksu- ja selvitysjärjestelmien valvonnasta vastaaville viranomaisille niiden tehtävien hoitamista varten tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja. Vastavasti tällaisia viranomaisia tai elimiä ei myöskään saa estää toimittamasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle tietoja, joita tämä saattaa tarvita tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi.”

12) Kumotaan 28 ja 29 artikla.

13) Korvataan 30, 31 ja 32 artikla seuraavasti:

”30 artikla

Tehtävien siirtäminen arvopaperimarkkinaviranomaiselta toimivaltaisille viranomaisille

1. Jos valvontatehtävän asianmukainen suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi siirtää erityisiä valvontatehtäviä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 21 artiklan 2 kohdan nojalla antamiensa ohjeiden mukaisesti. Kyseisiin erityisiin valvontatehtäviin voi erityisesti kuulua toimivalta toteuttaa 23 b artiklan mukaiset tietopyynnöt ja tehdä 23 d artiklan 6 kohdan mukaiset tutkimukset ja paikalla tehtävät tarkastukset.

2. Ennen tehtävän siirtämistä arvopaperimarkkinaviranomainen kuulee asianomaista toimivaltaista viranomaista. Tällainen kuuleminen koskee seuraavia:

a) siirrettävän tehtävän laajuus;

- b) siirrettävän tehtävän suorittamisen aikataulu;
- c) tarvittavan tiedon välittäminen arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. Arvopaperimarkkinaviranomainen korvaa siirrettyjen tehtävien hoitamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuneet kustannukset komission 19 artiklan 2 kohdan nojalla antaman maksuja koskevan asetuksen mukaisesti.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua siirtoa uudelleen asianmukaisin väliajoin. Tehtävien siirto voidaan perua milloin tahansa.

Tehtävien siirto ei vaikuta arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuuseen eikä rajoita arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuuksia harjoittaa ja valvoa siirrettyä toimintaa. Tämän asetuksen mukaisia valvontatehtäviä, rekisteröintipäätökset, lopulliset arvioinnit ja rikkomisten seuranta koskevat päätökset mukaan luettuina, ei saa siirtää.

31 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten ilmoitukset ja keskeyttämisspyynnöt

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteaa, että sen alueella tai toisen jäsenvaltion alueella on harjoitettu tai harjoitetaan tämän asetuksen vastaista toimintaa, sen on ilmoitettava asiasta mahdollisimman seikkaperäisesti arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jos toimivaltainen viranomainen pitää sitä aiheellisena tutkinnallisista syistä, se voi myös ehdottaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle, että tämä arvioi tarpeen käyttää 23 b ja 23 c artiklan mukaisia valtuuksia kyseistä toimintaa harjoittavan luottoluokituslaitoksen suhteen.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toteutettava aiheelliset toimenpiteet. Sen on annettava ilmoittajana olevalle toimivaltaiselle viranomaiselle tieto näiden toimenpiteiden lopputuloksesta ja mahdollisuuksien mukaan myös merkittävistä välivaiheista.

2. Jos ilmoittajana oleva jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, että rekisteröity luottoluokituslaitos, jonka luottoluokitusta käytetään kyseisen jäsenvaltion alueella, rikkoo tästä asetuksesta johtuvia velvoitteita ja rikkomiset ovat niin vakavia ja jatkuvia, että niillä on merkittävä vaikutus sijoittajansuojaan tai rahoitusjärjestelmän vakautteen kyseisessä jäsenvaltiossa, ilmoittajana oleva toimivaltainen viranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista määräämään keskeytyksen, jonka aikana 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rahoituslaitokset ja muut yhteisöt eivät saa käyttää kyseisen luottoluokituslaitoksen luottoluokitusta sääntelytarkoituksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdassa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta. Ilmoittajana olevan toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki pyyntönsä perustelut.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että pyyntö ei ole aiheellinen, sen on ilmoitettava asiasta ilmoittajana olevalle toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti ja esitettävä sille perustelut. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen katsoo, että pyyntö on aiheellinen, sen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet asian ratkaisemiseksi.

32 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuutta sovelletaan arvopaperimarkkinaviranomaiseen, toimivaltaisiin viranomaisiin sekä kaikkiin, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisten tai sellaisten henkilöiden palveluksessa, joille arvopaperimarkkinaviranomainen on siirtänyt tehtäviä, mukaan luettuina sellaiset tarkastajat ja asiantuntijat, joiden kanssa arvopaperimarkkinaviranomainen on tehnyt sopimuksen. Salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle, jolle niiden ilmaiseminen ole tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

2. Kaikki arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisten viranomaisten, alakohtaisten toimivaltaisten viranomaisten ja muiden 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja elinten toimesta hankitut tai niiden välillä tämän asetuksen mukaisesti vaihdetut tiedot on katsottava salassa pidettäviksi, jollei arvopaperimarkkinaviranomainen tai kyseinen toimivaltainen viranomainen tai kyseinen muu viranomainen tai elin ilmoita tietoja toimittaessaan, että kyseiset tiedot saa ilmaista, tai jos tietojen ilmaiseminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.”

14) Kumotaan 33 artikla.

15) Korvataan 34 ja 35 artikla seuraavasti:

”34 artikla

Tietojenvaihtoa koskeva sopimus

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä tietojenvaihtoa koskevia yhteistyösopimuksia kolmansien maiden valvontaviranomaisten kanssa vain, jos ilmaistavien tietojen salassapito taataan vähintään 32 artiklassa säädettyllä tavalla.

Tällaisen tietojenvaihdon on palveltava arvopaperimarkkinaviranomaisen tai kyseisten valvontaviranomaisten tehtävien hoitamista.

Kun on kyse henkilötietojen luovuttamisesta kolmanteen maahan, arvopaperimarkkinaviranomaisen on sovellettava yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 (*).

35 artikla

Kolmansilta mailta saatujen tietojen ilmaiseminen

Arvopaperimarkkinaviranomainen saa ilmaista kolmansien maiden valvontaviranomaisilta saamansa tiedot ainoastaan, jos se tai valvontaviranomainen on saanut nimenomaisen suostumuksen tiedot toimittaneelta valvontaviranomaiselta, ja soveltuvin osin ainoastaan sellaista tarkoitusta varten, johon kyseinen valvontaviranomainen on suostunut, tai jos tietojen ilmaiseminen on tarpeen oikeudenkäyntiä varten.

(*) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.”

16) Korvataan IV osaston I luvun otsikko ”Seuraamukset, komiteamenettely ja kertomukset” otsikolla ”Seuraamukset, sakot, uhkasakot, komiteamenettely, siirretty säädösvalta ja kertomukset”.

17) Korvataan 36 artiklan ensimmäinen ja toinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on annettava säännöt 4 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että alakohtainen toimivaltainen viranomainen julkistaa jokaisen seuraamuksen, joka on määrätty 4 artiklan 1 kohdan rikkomisesta, paitsi jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusmarkkinat tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa asianosaisille.”

18) Lisätään artikkelit seuraavasti:

*”36 a artikla***Sakot**

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto toteaa 23 e artiklan 5 kohdan mukaisesti, että luottoluokituslaitos on tahallaan tai tuottamuksesta syyllistynyt johonkin liitteessä III luetelluista rikkomisista, se tekee päätöksen 2 kohdan mukaisen sakon määräämisestä.

Luottoluokituslaitoksen rikkomisen katsotaan tahalliseksi, jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että luottoluokituslaitos tai sen ylin johto on tahallaan syyllistynyt rikkomiseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen perusmäärät määritetään seuraavasti:

a) liitteessä III olevan I jakson 1–5, 11–15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 ja 51 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 500 000 euroa ja enintään 750 000 euroa;

b) liitteessä III olevan I jakson 6–8, 16–18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37–40, 42, 45–47, 48, 49, 52 ja 54 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 300 000 euroa ja enintään 450 000 euroa;

c) liitteessä III olevan I jakson 9, 10, 26, 36, 44 ja 53 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 100 000 euroa ja enintään 200 000 euroa;

d) liitteessä III olevan II jakson 1, 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 50 000 euroa ja enintään 150 000 euroa;

e) liitteessä III olevan II jakson 2, 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 25 000 euroa ja enintään 75 000 euroa;

f) liitteessä III olevan II jakson 3 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 10 000 euroa ja enintään 50 000 euroa;

g) liitteessä III olevan III jakson 1–3 ja 11 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 150 000 euroa ja enintään 300 000 euroa;

h) liitteessä III olevan III jakson 4, 6, 8 ja 10 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 90 000 euroa ja enintään 200 000 euroa;

i) liitteessä III olevan III jakson 5, 7 ja 9 kohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 40 000 euroa ja enintään 100 000 euroa.

Päätäessään, olisiko sakkojen perusmäärän oltava ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen rajojen ala-, keski- tai yläkohdassa, arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kyseisen luottoluokituslaitoksen edellisen tilikauden vuosittaisen liikevaihdon. Perusmäärän on oltava rajan alakohdassa niiden luottoluokituslaitosten osalta, joiden vuosittainen liikevaihto on alle 10 miljoonaa euroa, rajan keskikohdassa niiden luottoluokituslaitosten osalta, joiden vuosittainen liikevaihto on vähintään 10 miljoonaa ja enintään 50 miljoonaa euroa, ja rajan yläkohdassa niiden luottoluokituslaitosten osalta, joiden vuosittainen liikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistetuissa rajoissa määritettyjä perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon raskauttavat ja lieventävät tekijät liitteessä IV tarkoitettujen kertoimien mukaisesti.

Raskauttavaa kerrointa sovelletaan yksi kerrallaan perusmäärään. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus lisätään perusmäärään.

Lieventävää kerrointa sovelletaan yksi kerrallaan perusmäärään. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kerroimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus vähennetään perusmäärästä.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, sakko saa olla enintään 20 prosenttia kyseisen luottoluokituslaitoksen edellisen tilikauden vuosittaisesta liikevaihdosta, ja jos luottoluokituslaitos on hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti suoraan tai välillisesti, sakon on oltava vähintään yhtä suuri kuin kyseinen taloudellinen hyöty.

Jos luottoluokituslaitoksen teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden liitteessä III luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää sakkoa.

36 b artikla

Uhkasakot

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto määrää päätöksellä uhkasakkoja pakottaakseen:

a) luottoluokituslaitoksen lopettamaan rikkomisen 24 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti;

b) 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön antamaan täydellisinä tiedot, joita on vaadittu 23 b artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä;

c) 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu 23 c artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa;

d) 23 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön suostumaan paikalla tehtävään tarkastukseen, joka on määrätty 23 d artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakko määrätään maksettavaksi päivittäin, kunnes

luottoluokituslaitos tai kyseessä oleva henkilö noudattaa 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakkojen määrä on 3 prosenttia edellisen tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta tai, luonnollisten henkilöiden ollessa kyseessä, 2 prosenttia edellisen kalenterivuoden keskimääräisestä päivätulosta. Se on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

4. Uhkasakko voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajaksi arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta.

36 c artikla

Niiden henkilöiden kuuleminen, joita menettely koskee

1. Ennen 36 a artiklan ja 36 b artiklan 1 kohdan a–d alakohdan mukaisen sakon ja/tai uhkasakon määräämistä koskevan päätöksen tekoa arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa arvopaperimarkkinaviranomaisen toteamista seikoista. Arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvosto perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista ne henkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin niiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Henkilöillä on oltava oikeus tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistoon sillä edellytyksellä, että muiden henkilöiden oikeudet edut otetaan huomioon kyseisten henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemisessa. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisiin valmisteluasiakirjoihin.

36 d artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 36 a ja 36 b artiklan mukaisesti, paitsi jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti rahoitusmarkkinat tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa asianosaisille.

2. Edellä 36 a ja 36 b artiklan mukaisesti määrättyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

3. Edellä 36 a ja 36 b artiklan mukaisesti määrätty sakot ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen antaa, tutkimatta muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, kansallinen viranomaislainen, jonka kunkin jäsenvaltion hallitus määrää tähän tehtävään ja josta se ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja Euroopan unionin tuomioistuimelle.

Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen lainsäädännön mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi.

Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä. Kansallisten tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia virheellisestä täytäntöönpanosta tehdyt valitukset.

4. Sakkojen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

36 e artikla

Muutoksen hakeminen Euroopan unionin tuomioistuimelta

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla arvopaperimarkkinaviranomaislainen on määrännyt sakon tai uhkasakon. Se voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.”

19) Korvataan 37 artikla seuraavasti:

”37 artikla

Liitteiden muuttaminen

Komissio voi toteuttaa toimenpiteitä liitteiden muuttamiseksi liitettä III lukuun ottamatta 38 a artiklan mukaisesti ja 38 b ja 38 c artiklan ehtoja noudattaen delegoiduilla säädöksillä rahoitusmarkkinoiden kehityksen, myös kansainvälisen kehityksen, huomioon ottamiseksi erityisesti uusien rahoitusvälineiden osalta.”

20) Kumotaan 38 artiklan 2 kohta.

21) Lisätään artikkelat seuraavasti:

”38 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi 1 päivästä kesäkuuta 2011 valta antaa 5 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 23 e artiklan 7 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuk-

sen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 38 b artiklan mukaisesti.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 38 b ja 38 c artiklassa säädettyjä ehtoja.

38 b artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 6 kohdan kolmannessa alakohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 23 e artiklan 7 kohdassa ja 37 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa.

2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirtoa, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.

3. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

38 c artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kolmella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole 1 kohdassa tarkoitettua määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä 1 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.”

22) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) Kumotaan 2 kohta.

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio ottaa huomioon kolmansissa maissa toimivia luottoluokituslaitoksia koskevan sääntely- ja valvontakehyksen kehittymisen ja antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2011 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tällaisen kehityksen ja 40 artiklassa tarkoitettujen siirtymäsäännösten vaikutuksista unionin rahoitusmarkkinoiden vakauteen.”

23) Lisätään artikla seuraavasti:

”39 a artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen kertomus

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

24) Korvataan 40 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Olemassa olevat luottoluokituslaitokset voivat jatkaa sellaisten luottoluokitusten antamista, joita 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rahoituslaitokset ja muut yhteisöt voivat käyttää sääntelytarkoituksiin, paitsi jos rekisteröintihakemus hylätään. Jos rekisteröintihakemus hylätään, sovelletaan 24 artiklan 4 ja 5 kohtaa.”

25) Lisätään artikla seuraavasti:

”40 a artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaiseen liittyvät siirtymätoimenpiteet

1. Kaikki luottoluokituslaitoksia koskevaan valvonta- ja täytäntöönpanotoimintaan liittyvät toimivallat ja tehtävät, jotka on annettu toimivaltaisille viranomaisille, jotka toimivat tai eivät toimi kotijäsenvaltion toimivaltaisina viranomaisina, ja kollegioille, jos sellaisia on perustettu, lopetaan 1 päivänä heinäkuuta 2011.

Sellaista rekisteröintihakemusta, jonka kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tai asianomainen kollegio on vastaanottanut viimeistään 7 päivänä syyskuuta 2010, ei kuitenkaan siirretä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, ja kyseiset viranomaiset ja asianomainen kollegio tekevät rekisteröinnin hyväksymistä tai epäämistä koskevan päätöksen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa haltuunsa luottoluokituslaitoksia koskevaan valvonta- ja täytäntöönpanotoimintaan liittyvät tiedostot ja valmisteluasiakirjat, mukaan luettuina käynnissä olevat tutkinnat ja täytäntöönpanotoimet, tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset, 1 kohdassa tarkoitettuna päivänä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan toisen alakohdan soveltamista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja kollegioiden on varmistettava, että olemassa olevat tiedostot ja valmisteluasiakirjat, tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset, siirretään arvopaperimarkkinaviranomaiselle mahdollisimman pian ja viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2011. Kyseisten toimivaltaisten viranomaisten ja kollegioiden on myös annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tarpeellinen apu ja neuvot, joilla helpotetaan tehokasta ja toimivaa siirtoa ja luottoluokituslaitoksia koskevan valvonta- ja täytäntöönpanotoiminnan aloittamista.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimii 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten ja kollegioiden oikeudenomistajana sellaisesta valvonta- ja täytäntöönpanotoiminnasta johtuvissa hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä, jota kyseiset toimivaltaiset viranomaiset ja kollegiot ovat harjoittaneet tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvissa asioissa.

5. Kaikki tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten III osaston I luvun mukaisesti tekemät luottoluokituslaitosten rekisteröinnit pysyvät voimassa, kun toimivalta on siirretty arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen suorittaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014 ja osana jatkuvaa valvontaansa vähintään yhden tarkastuksen kaikissa sen valvontavaltaan kuuluvissa luottoluokituslaitoksissa.”

26) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

27) Lisätään tämän asetuksen liitteen II mukaiset liitteet.

2 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2011.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

J. BUZEK

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

GYŐRI E.

LIITE I

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 liite I seuraavasti:

1) Korvataan A jakson 2 kohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

"Hallinto- tai valvontaelimen riippumattomien jäsenten a–d alakohdassa tarkoitetuista seikoista antamat lausunnot on esitettävä hallinto- tai valvontaelimelle säännöllisin väliajoin sekä annettava pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen käyttöön."

2) Korvataan B jakson 8 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"8. Edellä 7 kohdassa tarkoitetut tiedot ja kirjausketjut on säilytettävä rekisteröidyn luottoluokituslaitoksen tiloissa vähintään viiden vuoden ajan, ja ne on pyynnöstä asetettava arvopaperimarkkinaviranomaisen saataville."

3) Korvataan E jakson II osan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"2. vuosittain seuraavat tiedot

- a) luettelo luottoluokituslaitoksen 20 suurimmasta asiakkaasta niiden tuoman tuoton perusteella mitattuna;
- b) luettelo sellaisista luottoluokituslaitoksen asiakkaista, joiden osuus luottoluokituslaitoksen tuottojen kasvusta edeltävänä varainhoitovuonna oli yli 1,5-kertainen luottoluokituslaitoksen kyseisen vuoden kokonaistuottojen kasvuun verrattuna. Tällainen asiakas otetaan luetteloon vain, jos sen osuus luottoluokituslaitoksen kansainvälisistä kokonaistuotoista oli kyseisenä vuonna yli 0,25 prosenttia maailmanlaajuisesti mitattuna; ja
- c) sellainen luettelo vuoden aikana annetuista luottoluokituksesta, josta ilmenee ilman toimeksiantoa annettujen luottoluokitusten osuus."

LIITE II

Lisätään asetukseen (EY) N:o 1060/2009 seuraavat liitteet:

"LIITE III

Luettelo 24 artiklan 1 kohdassa ja 36 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista

I Eturistiriitoihin, toiminnan järjestämistä koskeviin tai toimintaa koskeviin vaatimuksiin liittyvät rikkomiset

1. Luottoluokituslaitos rikkoo 4 artiklan 3 kohtaa vahvistamalla kolmannessa maassa annetun luottoluokituksen ilman, että kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, paitsi jos tämän rikkomisen syy ei ole luottoluokituslaitoksen tiedossa tai valvonnassa.
2. Luottoluokituslaitos rikkoo 4 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa käyttämällä kolmannessa maassa annetun luottoluokituksen vahvistamista siinä tarkoituksessa, että se välttyisi noudattamasta tämän asetuksen vaatimuksia.
3. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 1 kohdan kanssa siten, että se ei perusta hallinto- tai valvontaelintä.
4. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että sen liiketoiminnalliset edut eivät vaaranna luottoluokituslaitoksen riippumattomuutta ja asianmukaisuutta.
5. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan toisen alakohdan kanssa nimittämällä ylimpään johtoon henkilöitä, jotka eivät ole hyvämaineisia, riittävän ammattitaitoisia tai kokeneita taikka jotka eivät voi varmistaa luottoluokituslaitoksen järkevää ja vakaata hoitoa.
6. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan kolmannen alakohdan kanssa siten, että se ei nimitä vaadittua määrää riippumattomia jäseniä hallinto- tai valvontaelimeen.
7. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan neljännen alakohdan kanssa perustamalla hallinto- tai valvontaelimensä riippumattomia jäseniä varten korvausjärjestelmän, joka on sidoksissa luottoluokituslaitoksen liiketoiminnan tulokseen tai joka on sellainen, että sillä ei varmisteta päätösten riippumattomuutta, tai määräämällä hallinto- tai valvontaelimensä riippumattomien jäsenten toimikauden pituudeksi ajanjakson, jonka pituus on yli viisi vuotta tai joka voidaan uusia, taikka erottamalla hallinto- tai valvontaelimen riippumattoman jäsenen muun kuin virheellisen menettelyn tai ammattitaidon riittämättömyyden perusteella.
8. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan viidennen alakohdan kanssa nimittämällä hallinto- tai valvontaelimeen jäseniä, joilla ei ole riittävää asiantuntemusta rahoituspalveluista, tai jos luottoluokituslaitos antaa strukturoitujen rahoitusvälineiden luottoluokituksia, jos vähintään yhdellä elimen riippumattomista jäsenistä ja yhdellä sen muista jäsenistä ei ole ylimmän johdon tasolla hankittua perusteellista tietoa ja kokemusta strukturoitujen rahoitusvälineiden markkinoista.
9. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan kuudennen alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että hallinto- tai valvontaelimen riippumattomat jäsenet suorittavat kyseisen kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitettujen seikkojen valvontatehtävät.
10. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 2 kohdan seitsemännen alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että hallinto- tai valvontaelimen riippumattomat jäsenet esittävät kyseisen kohdan kuudennessa alakohdassa tarkoitetuista seikoista antamansa lausunnot hallinto- tai valvontaelimelle säännöllisin väliajoin sekä antavat kyseiset lausunnot pyydettyä arvopaperimarkkinaviranomaisen käyttöön.
11. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 3 kohdan kanssa siten, että se ei ota käyttöön riittäviä toimintatapoja tai menettelyjä sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen velvoitteita noudatetaan.
12. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 4 kohdan kanssa siten, että sillä ei ole moitteettomia hallinto- tai kirjanpitoimenettelyjä, omia sisäisiä valvontamekanismeja, tehokkaita riskinarviointimenettelyjä tai tehokkaita valvonta- ja turvajärjestelyjä tiedonkäsittelyjärjestelmiä varten taikka jos se ei sovelle tai ylläpidä kyseisessä kohdassa vaadittuja päätöksentekomenettelyjä tai organisaatorakenteita.

13. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 5 kohdan kanssa siten, että se ei ota käyttöön itsenäisesti toimivaa, pysyvää ja tehokasta säännösten noudattamista valvovaa toimintoa tai ei ylläpidä sitä.
14. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 6 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen kohdan ensimmäisessä alakohdassa määritellyt edellytykset, joilla säännösten noudattamista valvova toiminto voi hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti tai riippumattomasti, täyttyvät.
15. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 7 kohdan kanssa siten, että se ei ota käyttöön asianmukaisia tai tehokkaita organisatorisia ja hallinnollisia järjestelyjä liitteessä I olevan B jakson 1 kohdassa tarkoitettujen eturistiriitöiden estämiseksi, havaitsemiseksi, poistamiseksi tai hallitsemiseksi ja ilmaise-
miseksi tai että se ei huolehdi siitä, että kaikki luottoluokitus toiminnan riippumattomuutta merkittävästi uhkaavat tekijät, liitteessä I olevassa C jaksossa tarkoitettujen luottoluokitusanalytikoita koskevia sääntöjä uhkaavat tekijät mukaan luettuina, sekä turvatoimet kyseisten uhkien vähentämiseksi, kirjataan asianmukaisesti.
16. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 8 kohdan kanssa siten, että se ei käytä asianmukaisia järjestelmiä, resursseja tai menettelyjä, joilla se varmistaa luottoluokitus toimintansa jatku-
vuuden ja säännöllisyyden.
17. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 9 kohdan kanssa siten, että se ei perusta arviointitoimintoa:
 - a) jonka tehtävänä on tarkastella säännöllisin väliajoin menetelmiä, malleja ja keskeisiä luokitusoletuksia tai kaikkia niihin tehtyjä olennaisia muutoksia tai sitä, ovatko kyseiset menetelmät, mallit tai keskeiset luokitu-
soletukset asianmukaisia, jos niitä käytetään tai aiotaan käyttää uusien rahoitusvälineiden arviointiin;
 - b) joka on riippumaton sellaisista muista liiketoiminnan osa-alueista, jotka vastaavat luottoluokitus toiminnasta;
tai
 - c) joka raportoi hallinto- tai valvontaelimen jäsenille.
18. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan A jakson 10 kohdan kanssa siten, että se ei seuraa tai arvioi tämän asetuksen mukaisesti käyttöön ottamiensa järjestelmien, sisäisen tarkastuksen me-
nettelyjen ja järjestelyjen riittävyttä ja vaikuttavuutta tai että se ei toteuta aiheellisia toimenpiteitä puutteiden korjaamiseksi.
19. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 1 kohdan kanssa siten, että se ei havaitse, poista tai hallitse eikä ilmoita selkeästi tai näkyvästi kaikkia todellisia tai mahdollisia eturistiriitoja,
jotka voivat vaikuttaa sen luottoluokitusanalytikoiden, työntekijöiden tai muiden luonnollisten henkilöiden, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka osallistuvat suo-
raan luottoluokitusten antamiseen, tai luottoluokituksia hyväksyvien henkilöiden analyysiin tai päätöksiin.
20. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 3 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa antamalla luottoluokituksen jossakin kyseisen kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvatussa tapauksessa tai, jos luottoluokitus on jo olemassa, siten että se ei ilmoita viipymättä, jos jokin mainitun kohdan ensimmäisessä alakohdassa kuvattu tapaus mahdollisesti vaikuttaa luottoluokitukseen.
21. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 3 kohdan toisen alakohdan kanssa jättämällä arvioimatta viipymättä, onko syytä olemassa olevan luottoluokituksen uudelleenarviointiin tai peruuttamiseen.
22. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa tarjoamalla luottoluokitellulle yhteisölle tai asianomaiselle kolmannelle osapuolelle konsultointi-
tai neuvontapalveluja, jotka koskevat kyseisen luottoluokitellun yhteisön tai kolmannen osapuolen yhtiöraken-
netta, oikeudellista rakennetta, varoja, velkoja tai toimintoja.
23. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 4 kohdan kolmannen alakohdan alkuosan kanssa jättämällä varmistamatta, että liitännäispalvelujen tarjonta ei aiheuta eturistiriitoja sen luottoluokitus toiminnan kanssa.
24. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 5 kohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että luottoluokitusanalytikot tai luokituksia hyväksyvät henkilöt eivät esitä ehdotuksia tai suosituksia, jotka koskevat sellaisten strukturoitujen rahoitusvälineiden rakennetta, joille luottoluokituslaitoksen on tarkoitus antaa luottoluokitus.

25. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 6 kohdan kanssa jättämällä suunnittelemaa raportointi- tai viestintäkanavansa siten, että niillä varmistetaan B jakson 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden riippumattomuus luottoluokituslaitoksen sellaisesta muusta toiminnasta, jota harjoitetaan kaupallisesti.
26. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 8 kohdan toisen alakohdan kanssa siten, että se ei säilytä tietoja vielä vähintään kolmen vuoden ajan sen jälkeen, kun sen rekisteröinti on peruutettu.
27. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 1 kohtaa jättämällä varmistamatta, että luottoluokitusanalytikoilla, luottoluokituslaitoksen työntekijöillä tai muilla luonnollisilla henkilöillä, joiden tarjoamat palvelut ovat luottoluokituslaitoksen käytettävissä tai määräysvallassa ja jotka suoraan osallistuvat luottoluokitustoimintaan, on asianmukaiset tiedot ja kokemus heille määrätystä tehtävistä.
28. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 2 kohtaa jättämällä varmistamatta, että 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ei käynnistä neuvotteluja palkkioista tai maksuista eikä osallistu niihin minkään luottoluokitellun yhteisön, asianomaisen kolmannen osapuolen eikä kenenkään sellaisen henkilön kanssa, joka on määräysvallan kautta suoraan tai välillisesti sidoksissa luottoluokiteltuun yhteisöön.
29. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 3 kohdan a alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö toteuttaa kaikki kohtuulliset toimenpiteet suojatakseen luottoluokituslaitoksen hallussa olevaa omaisuutta tai sen hallussa olevia tietoja petoksilta, varkauksilta ja väärinkäytöksiltä ottaen huomioon sen liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimutkaisuus ja sen luottoluokitustoiminnan luonne ja laajuus.
30. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 5 kohdan kanssa määräämällä kielteisiä seurauksia kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettulle henkilölle, jos kyseinen henkilö ilmoittaa säännösten noudattamista valvovalle virkamiehelle, että joku muu mainitun jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö on toiminut tavalla, jota hän pitää lainvastaisena.
31. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 6 kohdan kanssa jättämällä arvioimatta luottoluokitusanalyttikon asiaankuuluvan työsuorituksen kahden vuoden ajalta ennen palveluksesta lähtöä, jos kyseinen luottoluokitusanalyttikko päättää työsuhteensa ja siirtyy sellaiseen luottoluokiteltuun yhteisöön, jonka luottoluokitteluun hän on osallistunut, tai sellaiseen rahoitusalan yritykseen, jonka kanssa hänellä on ollut liiketoimintaa hoitaessaan tehtäviään luottoluokituslaitoksessa.
32. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 1 kohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisessä kohdassa tarkoitettu henkilö ei osta tai myy kyseisessä kohdassa tarkoitettua rahoitusvälinettä taikka osallistu mihinkään sellaista rahoitusvälinettä koskevaan liiketoimeen.
33. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 2 kohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ei osallistu tai muutoin vaikuta kyseisen jakson 2 kohdassa tarkoitettujen luottoluokituksen laadintaan.
34. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 3 kohdan b, c ja d alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ei ilmaise, käytä tai luovuta kyseisissä kohdissa tarkoitettuja tietoja.
35. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 4 kohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ei tavoittele eikä hyväksy rahaa, lahjoja tai palveluksia miltään sellaiselta taholta, jonka kanssa luottoluokituslaitoksella on liiketoimintaa.
36. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 7 kohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen jakson 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ei siirry luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisen kolmannen osapuolen ylimmän johdon tehtäviin, ennen kuin luottoluokituksen antamisesta on kulunut kuusi kuukautta.
37. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 4 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 8 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että pääluottoluokitusanalyttikko ei osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eikä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan yli neljän vuoden ajan.
38. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 4 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 8 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että luottoluokitusanalyttikko ei osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eikä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitustoimintaan yli viiden vuoden ajan.

39. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 4 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 8 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että luottoluokituksia hyväksyvä henkilö ei osallistu saman luottoluokitellun yhteisön eikä sen asianomaisten kolmansien osapuolten luottoluokitus toimintaan yli seitsemän vuoden ajan.
40. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 4 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan C jakson 8 kohdan toisen alakohdan kanssa jättämällä varmistamatta, että kyseisen kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu henkilö ei osallistu mainituissa alakohdissa tarkoitettujen luottoluokiteltujen yhteisöjen tai kolmansien osapuolten luottoluokitus toimintaan, ennen kuin kaksi vuotta on kulunut kyseisissä alakohdissa vahvistettujen ajanjaksojen päättymisestä.
41. Luottoluokituslaitos rikkoo 7 artiklan 5 kohtaa ottamalla käyttöön palkkiot tai tulosarvioinnin, jotka ovat riippuvaisia sellaisen tuoton määrästä, jonka luottoluokituslaitos saa luottoluokitelluilta yhteisöiltä tai asianomaisilta kolmansilta osapuolilta.
42. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 2 kohtaa siten, että se ei hyväksy, pane täytäntöön tai sovelle riittäviä menettelyjä varmistaakseen, että sen antamat luottoluokitukset perustuvat kaikkien niiden sen tiedossa olevien tietojen perusteelliseen analyysiin, jotka ovat merkityksellisiä sen analyysille sen luokitusmenetelmien mukaan.
43. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 3 kohtaa siten, että se ei käytä luokitusmenetelmiä, jotka ovat tiukkoja, järjestelmällisiä ja jatkuvia ja jotka voidaan validoida aiemman kokemuksen perusteella, myös toteutumatesteillä.
44. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 4 kohdan ensimmäistä alakohtaa kieltäytymällä antamasta yhteisön tai rahoitusvälineen luottoluokitusta sen vuoksi, että toinen luottoluokituslaitos on aikaisemmin luokitellut osan kyseisestä yhteisöstä tai rahoitusvälineestä.
45. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa siten, että se ei kirjaa kaikkia tapauksia, joiden osalta se omassa luokitusprosessissaan poikkeaa olemassa olevista, toisen luottoluokituslaitoksen laatimista kohde-etuuteen tai strukturoituihin rahoitusvälineisiin liittyvistä luottoluokituksista, ja siten, ettei se perustele poikkeavaa arviointia.
46. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 5 kohdan ensimmäistä virkettä olemalla seuraamatta luottoluokituksia ja olemalla arvioimatta omia luottoluokituksiaan ja menetelmiään jatkuvasti ja vähintään vuosittain uudelleen.
47. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 5 kohdan toista virkettä siten, että se ei ota käyttöön sisäisiä järjestelyjä, joiden avulla se seuraa makrotalouden tai rahoitusmarkkinoiden olosuhteissa tapahtuvien muutosten vaikutusta luottoluokituksiin.
48. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 6 kohdan b alakohtaa siten, että se ei menetelmien, mallien tai keskeisten luokitusoletusten muuttuessa arvioi uudelleen kyseisen alakohdan mukaisesti luottoluokituksia, joihin muutokset vaikuttavat, tai sillä välin tarkkaile kyseisiä luokituksia.
49. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 6 kohdan c alakohtaa siten, että se ei luokittele uudelleen luottoluokitusta, joka perustuu sittemmin muutettuihin menetelmiin, malleihin tai keskeisiin luokitusoletuksiin, jos näiden muutosten yhdistetty vaikutus muuttaa kyseistä luottoluokitusta.
50. Luottoluokituslaitos rikkoo 9 artiklaa toteuttamalla tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamisen tavalla, joka heikentäisi olennaisesti luottoluokituslaitoksen sisäisen valvonnan laatua tai arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuuksia seurata, miten luottoluokituslaitos täyttää tämän asetuksen mukaiset velvoitteensa.
51. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan D jakson I osan 4 kohdan toisen alakohdan kanssa antamalla luottoluokituksen tai jättämällä peruuttamatta olemassa olevan luokituksen silloin, kun luotettavien tietojen puute tai uudenlaisen rahoitusvälineen rakenteen monimutkaisuus tai saatavilla olevien tietojen riittämätön laatu asettaa vakavalla tavalla kyseenalaiseksi sen, voiko luottoluokituslaitos tuottaa luotettavan luottoluokituksen.
52. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 6 kohtaa käyttämällä arvopaperimarkkinaviranomaisen tai muun toimivaltaisen viranomaisen nimeä siten, että tämä voitaisiin tulkita osoitukseksi tai viitteeksi siitä, että arvopaperimarkkinaviranomaisen tai muu viranomainen on vahvistanut tai hyväksynyt luottoluokituslaitoksen luottoluokitukset tai luottoluokitus toiminnan.
53. Luottoluokituslaitos rikkoo 13 artiklaa veloittamalla 8–12 artiklan mukaisesti toimitetuista tiedoista.

54. Luottoluokituslaitos rikkoo 14 artiklan 1 kohtaa jättämällä hakematta rekisteröintiä 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos se on unioniin sijoittautunut oikeushenkilö.

II Valvontatoiminnan esteisiin liittyvät rikkomiset

1. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 7 kohdan kanssa jättämällä huolehtimatta näissä säännöksissä edellytetyistä tiedoista tai kirjausketjuista sen luottoluokituslaitoksesta.
2. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 8 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa siten, että se ei säilytä kyseisen jakson 7 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai kirjausketjuja tiloissaan vähintään viiden vuoden ajan tai ei aseta pyydettyinä kyseisiä tietoja tai kirjausketjuja arvopaperimarkkinaviranomaisen saataville.
3. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 9 kohdan kanssa siten, että se ei säilytä tietoja, joista käyvät ilmi luottoluokituspalvelusopimuksen mukaiset, luottoluokituslaitoksen tai luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmansien osapuolten oikeudet ja velvollisuudet, luottoluokituslaitoksen ja luottoluokitellun yhteisön tai sen asianomaisten kolmannen osapuolen välisen sopimussuhteen keston ajan.
4. Luottoluokituslaitos rikkoo 11 artiklan 2 kohtaa olemalla panematta vaadittuja tietoja saataville tai olemalla toimittamatta kyseisiä tietoja kyseisessä kohdassa tarkoitettussa vaaditussa muodossa.
5. Luottoluokituslaitos rikkoo 11 artiklan 3 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan E jakson I osan 2 kohdan kanssa olemalla toimittamatta arvopaperimarkkinaviranomaiselle luetteloa luottoluokituslaitoksen liitännäispalveluista.
6. Luottoluokituslaitos rikkoo 14 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa siten, että se ei ilmoita arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista alkuperäisen rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista kyseisen alakohdan mukaisesti.
7. Luottoluokituslaitos rikkoo 23 b artiklan 1 kohtaa toimittamalla virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja vastauksena 23 b artiklan 2 kohdan mukaiseen tiedonsaantia koskevaan pyyntöön tai vastauksena 23 b artiklan 3 kohdan mukaiseen tietojen pyytämistä koskevaan päätökseen.
8. Luottoluokituslaitos rikkoo 23 c artiklan 1 kohdan c alakohtaa antamalla virheellisiä tai harhaanjohtavia vastauksia kyseisen alakohdan nojalla esitettyihin kysymyksiin.

III Ilmoittamista koskeviin säännöksiin liittyvät rikkomiset

1. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 2 kohdan kanssa jättämällä julkistamatta yleisölle sellaisten luottoluokiteltujen yhteisöjen ja asianomaisten kolmansien osapuolten nimet, joilla se saa yli 5 prosenttia vuotuisista tuloistaan.
2. Luottoluokituslaitos rikkoo 6 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan B jakson 4 kohdan kolmannen alakohdan loppuosan kanssa siten, että se ei ilmoita loppuraportissa liitännäispalvelua, jota on tarjottu luottoluokitellulle yhteisölle tai kolmannelle osapuolelle.
3. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 1 kohtaa siten, että se ei ilmoita yleisölle liitteessä I olevan E jakson I osan 5 kohdassa kuvatussa luottoluokituslaitoksen käytettävien menetelmistä, malleista tai keskeisistä luokitussoletuksista.
4. Luottoluokituslaitos rikkoo 8 artiklan 6 kohdan a alakohtaa siten, että se ei menetelmien, mallien tai keskeisten luokitussoletusten muuttuessa ilmoita viipymättä, missä määrin muutokset todennäköisesti vaikuttavat luottoluokituksiin, tai ei käytä samoja viestintävälineitä kuin ilmoittaessaan niistä luottoluokituslaitoksesta, joihin muutokset vaikuttavat.
5. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 1 kohtaa siten, että se ei ilmoita ei-valikoivalla tavalla tai viipymättä päätöksistä olla jatkamatta luottoluokituksen seurantaan eikä päätöksen kaikista perusteista.
6. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan D jakson I osan 1 tai 2 kohdan, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan tai 5 kohdan taikka liitteessä I olevan D jakson II osan kanssa siten, että se ei anna näissä säännöksissä edellytetyjä tietoja, kun se esittää luokituksen.
7. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 2 kohtaa yhdessä liitteessä I olevan D jakson I osan 3 kohdan kanssa siten, että se ei anna luottoluokitellulle yhteisölle ilmoitusta vähintään 12 tuntia ennen luottoluokituksen julkistamista.

8. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 3 kohtaa jättämällä varmistamatta, että luottoluokituskategorioiden, joita käytetään strukturoituihin rahoitusvälineisiin, on selvästi erotettu lisäsymbolilla niistä luottoluokituskategorioiden, joita käytetään luokiteltaessa muuntotyyppejä yhteisöjä, rahoitusvälineitä tai rahoitusvelvoitteita.
9. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 4 kohtaa siten, että se ei julkista toimintatapojaan tai menettelyjään, jotka koskevat ilman toimeksiantoa annettuja luottoluokituksia.
10. Luottoluokituslaitos rikkoo 10 artiklan 5 kohtaa siten, että se ei anna kyseisessä kohdassa vaadittuja tietoja antaessaan luottoluokituksen ilman toimeksiantoa tai ei kerro, että luottoluokitus on annettu ilman toimeksiantoa.
11. Luottoluokituslaitos rikkoo 11 artiklan 1 kohtaa siten, että se ei ilmoita täysimääräisesti julkisesti liitteessä I olevan E jakson I osassa mainittuja seikkoja koskevia tietoja tai saata niitä ajan tasalle viipymättä.

LIITE IV

Luettelo raskauttaviin ja lieventäviin tekijöihin liittyvistä kertomista 36 a artiklan 3 kohdan soveltamista varten

Seuraavia kertomuksia sovelletaan kumulatiivisesti 36 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perusmääriin kunkin seuraavan raskauttavan ja lieventävän tekijän perusteella:

I Raskauttaviin tekijöihin liittyvät mukautuskertomukset

1. Jos rikkominen on ollut toistuvaa, kultakin toistolta sovelletaan lisäkerrointa 1,1.
2. Jos rikkominen on kestänyt yli kuusi kuukautta, sovelletaan kerrointa 1,5.
3. Jos rikkominen on paljastanut järjestelmiin liittyviä heikkouksia luottoluokituslaitoksen organisaatiossa ja erityisesti sen menettelyissä, hallintajärjestelmissä tai sisäisissä tarkastuksissa, sovelletaan kerrointa 2,2.
4. Jos rikkominen on vaikuttanut kielteisesti kyseisen luottoluokituslaitoksen antamien luottoluokitusten laatuun, sovelletaan kerrointa 1,5.
5. Jos rikkominen on ollut tahallista, sovelletaan kerrointa 2.
6. Jos rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia, sovelletaan kerrointa 1,7.
7. Jos luottoluokituslaitoksen ylin johto ei ole tehnyt yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa sen suorittaessa tutkimuksiaan, sovelletaan kerrointa 1,5.

II Lieventäviin tekijöihin liittyvät mukautuskertomukset

1. Jos rikkominen liittyy liitteessä III olevassa II ja III jaksossa lueteltuihin rikkomisiin ja se on kestänyt alle kymmenen työpäivää, sovelletaan kerrointa 0,9.
 2. Jos luottoluokituslaitoksen ylin johto voi osoittaa, että se on toteuttanut kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi, sovelletaan kerrointa 0,7.
 3. Jos luottoluokituslaitos on ilmoittanut rikkomisesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ripeästi, tehokkaasti ja kattavasti, sovelletaan kerrointa 0,4.
 4. Jos luottoluokituslaitos on vapaaehtoisesti toteuttanut toimenpiteitä varmistukseksi, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua, sovelletaan kerrointa 0,6.”
-

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI